

Gemeente
Amsterdam

Nota van beantwoording Inspraak verordening Zorg voor de jeugd 2018

Definitieve conceptversie voor college B&W d.d. 14 november 2017

Inhoud

1. Proces inspraak.....	3
2. Belangrijkste thema's inspraak	4
2.1 Begrijpelijkheid	4
2.2 Dyslexiezorg	5
2.3 Perspectiefplan	5
2.4 Onafhankelijke cliëntondersteuning	6
2.5 Overgang bij 18-jaar.....	6
2.6 Waarborgen voor kwaliteit.....	7
2.7 Klachten	7
3. Wijzigingen naar aanleiding van de inspraak.....	8
3.1 Bevoegdheden preventieve jeugdbescherming (artikel 1.1 en 2.6).....	8
3.2 Het fameliegroepsplan (artikel 1.1, 2.2 en 3.5).....	8
3.3 Het gesprek (artikel 3.5).....	8
3.4 Geldigheidsduur pgb-besluit (artikel 3.7)	9
3.5 Toegang dyslexiezorg (artikel 3.8)	9
3.6 Persoonsgebonden budget (artikel 3.9).....	9
3.7 Kwaliteitseisen informele zorgverleners (artikel 3.11)	9
Bijlage 1. Verslag informatie- en inspraakavond d.d. 13 juli 2017	11
Bijlage 2 Inspraakreacties en beantwoording.....	24

1. Proces inspraak

Achtergrond

Op grond van de Jeugdwet moet elke gemeente een verordening door de gemeenteraad vast laten stellen. De verordening beschrijft welke voorzieningen de gemeente aan haar inwoners op het jeugddomein biedt en hoe Amsterdammers toegang kunnen krijgen tot de voorzieningen die niet vrij toegankelijk zijn. Ook moet een gemeente in haar verordening aangeven hoe de afstemming tussen de jeugdhulpvoorzieningen en andere voorzieningen in de stad – bijvoorbeeld op het terrein van maatschappelijke ondersteuning, werk en inkomen – is geregeld.

Op 26 november 2014 heeft de gemeente Amsterdam voor het eerst een verordening op de zorg voor de jeugd vastgesteld. Eind 2015 is deze herzien op basis van een eerste evaluatie. Voor 2018 wordt een nieuwe verordening opgesteld. Directe aanleiding is de nieuwe inkoop en organisatie van specialistische jeugdhulp per 2018. Jeugdigen en ouders krijgen een centrale rol in het formuleren van de te behalen resultaten van de hulp. Jeugdhulpaanbieders zetten de hulp in die nodig is, tegen een aanvaardbaar tarief. De gemeente spreekt jeugdhulpaanbieders vervolgens aan op deze resultaten.

Infographic Verordening Zorg voor de jeugd 2018 (voorzijde)

Inspraakprocedure

De nieuwe verordening Zorg voor de jeugd is conform de Algemene inspraakverordening in de inspraak gebracht. Op 20 juni 2017 heeft het college van B&W de concepttekst van de nieuwe verordening vrijgegeven voor de inspraak.

De inspraakperiode liep van **26 juni tot 22 augustus 2017**. In deze periode konden jeugdigen, ouders en andere belanghebbenden reageren op de concepttekst van de nieuwe verordening door:

- een e-mail te sturen naar secretariaatjeugd@amsterdam.nl

- een schriftelijke reactie te sturen naar
Gemeente Amsterdam
Afdeling Jeugd, o.v.v. inspraak verordening
Postbus 1840
1000 BV Amsterdam
- de informatie- en inspraakbijeenkomst op 13 juli 2017 te bezoeken

Aan de inspraak is kenbaarheid gemaakt middels een advertentie in de Echo. Ook zijn tal van ketenpartijen benaderd (cliëntenraden, jeugdhulpaanbieders, Ouder- en Kindteam). Sommige van hen hebben ook richtbaarheid gegeven aan de inspraak via hun eigen website. Op de aparte webpagina (www.amsterdam.nl/verordeningjeugd2018) en de algemene inspraakpagina heeft de gemeente de inspraak kenbaar gemaakt en toegelicht. In een infographic is de kern van de nieuwe verordening toegelicht. De infographic is te vinden op de gemeentelijke website en ook uitgedeeld op de inspraak avond op 13 juli.

Op de inspraakavond (zie bijlage 1 voor een verslag) waren zo'n 25 mensen aanwezig: ouders en jeugdigen en ook een enkele professional. In totaal zijn per e-mail en op papier tien schriftelijke inspraakreacties binnengekomen. Tijdens de inspraakavond werden veel vragen gesteld, maar daar waar er concreet op beleidskeuzes en onderdelen van de verordening werd gereageerd zijn deze meegenomen in deze nota van beantwoording. Het aantal schriftelijke inspraakreacties was beperkt, maar sommige waren uitgebreid in omvang.

2. Belangrijkste thema's inspraak

In bijlage 2 staan alle inspraakreacties op rij, met per inspraakreactie een antwoord van het college. In deze paragraaf geven een samenvatting door de belangrijkste (vaak terugkomende) thema's te noemen.

2.1 Begrijpelijkheid

In diverse inspraakreacties wordt waardering uitgesproken voor de wijze waarop de gemeente burgers probeert te betrekken bij de herziening van de regelgeving rond de zorg voor de jeugd. De infographic helpt bij het begrijpelijk maken van het jeugdstelsel. De verordeningstekst zelf blijft voor de meesten echter lastig leesbaar. Er worden dan ook verschillende adviezen geven hieromtrent, zoals: maak een publieksversie, voeg een verklarende woordenlijst toe, kom met een webversie waarop artikel, toelichting op het artikel, en eventuele nadere regelgeving op grond van het artikel handzaam bij elkaar gebracht zijn. De gemeente zal deze adviezen ter harte nemen en zorgen dat in aanloop naar de besluitvorming in de gemeenteraad, of vlak daarna, in ieder geval een handzame publieksversie beschikbaar is.

2.2 Dyslexiezorg

De dyslexiezorg is in een thema dat in verschillende inspraakreacties aan de orde komt. Alle insprekers op dit punt vinden het een verbetering dat dyslexiezorg nu expliciet een plek krijgt in de verordening en dat de functie van poortwachter dyslexiezorg geïntroduceerd wordt. Er blijven echter ook veel vragen: over de afbakening (wanneer bekostigt de gemeente nu wel of niet dyslexiezorg) en de toegang, vooral in relatie met de verantwoordelijkheden van de scholen (wat moeten zij gedaan hebben voordat je in aanmerking komt voor gemeentelijk gefinancierde dyslexiezorg).

De gemeente is op grond van de Jeugdwet verantwoordelijk voor de financiering van dyslexiezorg wanneer er sprake is van ernstige enkelvoudige dyslexie (EED). Het begrip 'dyslexiezorg' komt in de Jeugdwet zelf niet voor. In de zogenaamde Memorie van Toelichting wordt echter duidelijk gemaakt dat diagnose en behandeling van EED onder het begrip 'jeugdhulp' valt. Achtergrond hiervan is gelegen in het feit dat vóór 2015 de behandeling van EED viel onder de Zorgverzekeringswet in het kader van de geestelijke gezondheidszorg voor jeugdigen (jeugd-GGZ). Het hele pakket jeugd GGZ is per 1 januari 2015 onder de Jeugdwet komen te vallen.

De gemeente is dus slechts in bijzondere gevallen verantwoordelijk voor dyslexiezorg. De 'ernst' van de dyslexie is daarbij de bepalende factor. In alle overige gevallen is ondersteuning bij lees- en spellingsproblemen een taak van het onderwijs. Deze 'knip' in de ondersteuning bij dyslexie schept een bijzondere verantwoordelijkheid voor gemeenten en onderwijs om samen afspraken te maken over de afbakening. Landelijk is dit gebeurd in het kader van het masterplan dyslexie. De gemeente Amsterdam voert op het ogenblik intensief het gesprek met de Samenwerkingsverbanden en schoolbesturen om landelijke afspraken ook in Amsterdam beter vorm en kenbaarheid te geven. De invulling van de functie poortwachter gaat daarbij hopelijk helpen.

Aan de oproep van diverse insprekers om ruimhartiger om te gaan met de regels rond de bekostiging van dyslexiezorg kan de gemeente niet tegemoet komen. Lees- en spellingsproblemen dienen allereerst door het onderwijs opgepakt te worden. Zij krijgen hiervoor ook de middelen vanuit het Rijk.

2.3 Perspectiefplan

Als het gaat om de toegang naar specialistische jeugdhulp werd in de oude verordening het gesprek tussen jeugdige en/of zijn ouders en de professional van het lokale team over de hulpvraag centraal gesteld. Dit is in de nieuwe verordening niet anders. De afweging of extra ondersteuning nodig is moet in een goede dialoog tussen jeugdige en/of ouders en professional gebeuren. Nieuw is wel de verankering in de verordening van het 'perspectiefplan', als gezamenlijk 'verslag' van het gesprek en uitgangspunt voor verdere ondersteuning.

Insprekers zijn enthousiast over deze toevoeging. Het onder woorden brengen van de hulpvraag is soms een lastige taak voor jeugdige en ouders. Het is fijn als je hierbij geholpen wordt en er uiteindelijk een document is waarop je terug kan vallen. Er zijn echter ook nog veel vragen over het perspectiefplan, zoals: van wie is het plan, met wie wordt het gedeeld en hoe zit het met privacy? Heel specifiek wordt ook gevraagd naar de relatie tussen het perspectiefplan en het familiegroepsplan (zie daarvoor § 3.2 hieronder).

De gemeente heeft in de verordening (of nadere regels op grond daarvan) niet in detail willen regelen hoe het perspectiefplan eruit ziet, hoe het tot stand komt en hoe het gedeeld wordt met anderen. Elke situatie is verschillend en vraagt om een aanpak en plan op maat. Te uitvoerige regelgeving zou zowel professionals als jeugdige en ouders in de weg zitten. Er is wel een model perspectiefplan ontwikkeld dat iedereen als handreiking kan gebruiken. De lokale teams zullen bovendien met elkaar (en jeugdige en ouders) een werkwijze ontwikkelen hoe met het perspectiefplan om te gaan. Instructies over hoe en wanneer je het perspectiefplan met derden deelt horen daar ook bij. Dit alles natuurlijk binnen de bestaande privacyregelgeving.

2.4 Onafhankelijke cliëntondersteuning

In verschillende inspraakreacties wordt de vraag gesteld hoe de onafhankelijke cliëntondersteuning is geregeld in Amsterdam voor jeugdigen en ouders.

Het bieden van de mogelijkheid tot onafhankelijke cliëntondersteuning is een gemeentelijke verantwoordelijkheid op basis van de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015. Vanuit dat wettelijk kader financiert de gemeente de cliëntondersteuning die geboden wordt door de maatschappelijke dienstverlening, MEE, en diverse cliëntenorganisaties (waarvan Cliëntenbelang Amsterdam de belangrijkste is). Ook jeugdige en ouders kunnen bij deze instellingen terecht voor ondersteuning. De gemeente heeft op het ogenblik echter niet goed zicht op hoe vaak jeugdigen (onder de 18 jaar) en ouders dit doen. Nader onderzoek hiernaar lijkt dus op zijn plaats.

De lokale teams bieden overigens altijd de gelegenheid dat ouders of jeugdigen zich bij laten staan door een familielid of vertrouwenspersoon in het gesprek dat zij voeren. Hun opdracht is ook om het belang van het kind en ouders voorop te stellen. Het mandaat dat zij van de gemeente krijgen om te beslissen over de toegang tot zorg, mag nooit conflicteren met de zorgplicht om te doen wat nodig is.

2.5 Overgang bij 18-jaar

Diverse insprekers spreken hun zorgen uit over de continuïteit van de ondersteuning van jeugdigen die met 18 jaar niet meer onder de Jeugdwet vallen.

De gemeente heeft afgelopen periode veel geïnvesteerd in het maken van afspraken rond de continuïteit van de zorg bij de overgang bij achttien jaar. Iets daarvan is ook terug te vinden in de bepalingen in hoofdstuk 4 van de nieuwe verordening. Het gaat dan bijvoorbeeld om de overgang bij achttien jaar van de Jeugdwet naar de Zorgverzekeringswet als er sprake is van geestelijke gezondheidszorg, en de overgang van Jeugdwet naar de Wmo 2015 als er sprake is van begeleiding van jeugdigen met een beperking.

Er staat de gemeente echter ook nog veel te doen op dit punt. Niet alles kan al in concrete regels in een nieuwe verordening Jeugd gevat worden. Ambitie van de gemeente Amsterdam is in ieder geval om nog vóór 2018 een loket in te richten waar professionals terecht kunnen als de continuïteit van de zorg in gedrang dreigt te komen, in de overgang bij 18 jaar, maar ook om andere redenen.

2.6 Waarborgen voor kwaliteit

In de verordening Jeugd is niets geregeld met betrekking tot de kwaliteit van de jeugdhulpvoorzieningen. Dit roept bij insprekers vragen op over welke kwaliteitseisen de gemeente stelt en hoe de gemeente deze bewaakt en toetst.

In de Jeugdwet zelf (hoofdstuk 4) zijn kwaliteitseisen geformuleerd voor de jeugdhulpaanbieders en de gecertificeerde instellingen. Bovendien zijn op grond van de Jeugdwet het landelijke kwaliteitskader Jeugd en Normenkader Jeugdbescherming en Jeugdreclassering vastgesteld (het gaat om zogenaamde ministeriële regelingen onder de Jeugdwet).

Voorafgaande aan de contractering toetst de gemeente of de jeugdhulpaanbieders aan deze landelijke kwaliteitseisen voldoen. Voor de gecertificeerde instellingen is landelijke het Keurmerkinstituut aangewezen om toetsen of zij aan het Normenkader voldoen. In de voortgangsgesprekken met de instellingen die de gemeente voert is kwaliteit een vast gespreksonderwerp. Naar verwachting zal dit vanaf 2018 ook steeds meer gebeuren op basis van gegevens over de resultaten van de geboden hulp en de klanttevredenheid.

Overigens heeft de gemeente – in tegenstelling tot wat in de Wmo 2015 geregeld is – op grond van de Jeugdwet geen formele toezichthoudende taak. Deze ligt bij de landelijke Inspectie.

2.7 Klachten

In de verordening Jeugd is niets geregeld rond klachten. Voor jeugdigen en ouders is het vaak niet duidelijk waar ze terecht kunnen met klachten en wat er dan mee gebeurt. In de inspraakreacties komt deze verwarring geregeld aan de orde.

Ook hier geldt dat in de Jeugdwet en landelijke regelgeving al veel vastgelegd is. Jeugdhulpaanbieders en gecertificeerde instellingen dienen op grond van de Jeugdwet (§ 4.2a) een klachtenregeling en klachtencommissie te hebben. Bovendien hebben gemeenten de verplichting vertrouwenspersonen te financieren die ouders en jeugdigen met klachten ter zijde kunnen staan. Ten slotte is er op grond van de Jeugdwet een tuchtrecht op grond van een verplichte beroepsregistratie van jeugdhulpverleners. De gemeente op haar beurt heeft een algemene klachtenprocedure en biedt burgers ook de mogelijkheid om een klacht in te dienen bij de gemeentelijke ombudsman, dan wel kinderombudsman.

Gezien al deze regelgeving is het niet raadzaam in de verordening jeugd nog weer extra regels te stellen met betrekking tot de klachtenafhandeling. De gemeente zal wel opnieuw kijken hoe zij burgers beter kan voorlichten over rechten en plichten en de mogelijkheid tot het indienen van een klacht.

3. Wijzigingen naar aanleiding van de inspraak

De inspraakreacties hebben ook geleid tot een aantal aanpassingen op de concepttekst van de verordening. In bijlage 2 worden deze wijzigingen genoemd, inclusief de precieze formulering die voorgesteld wordt. Hier lichten we de belangrijkste (inhoudelijke) wijzigingen nog kort toe.

3.1 Bevoegdheden preventieve jeugdbescherming (artikel 1.1 en 2.6)

De gemeente Amsterdam biedt de gecertificeerde instellingen die de kinderschermings- en jeugdreclasseringsmaatregelen uitvoeren ook de mogelijkheid om gezinnen te ondersteunen zonder dat er sprake is van een rechterlijke maatregel.

Waar gecertificeerde instellingen op grond van de Jeugdwet een eigen bevoegdheid hebben om te beslissen tot de inzet van specialistische jeugdhulp wanneer er sprake is van een rechterlijke maatregel, hebben zij deze bevoegdheid op grond van de Jeugdwet niet als er zo'n rechterlijk maatregel niet is. In die gevallen ligt de bevoegdheid bij het college.

Met twee kleine aanpassingen in de concepttekst van de verordening schept de gemeente nu de mogelijkheid dat professionals (gezinsmanagers) van de gecertificeerde instellingen gemandateerd worden om in vrijwillig kader een besluit te nemen tot inzet van jeugdhulp. In die zin worden de gecertificeerde instellingen in de nieuwe verordening dus op één lijn geplaatst met de Ouder- en Kindteams en Samen DOEN. Hiermee worden onnodige administratieve procedures voorkomen en kan sneller de juiste zorg ingezet worden.

3.2 Het familiegroepsplan (artikel 1.1, 2.2 en 3.5)

In de Jeugdwet heeft het zogenaamde familiegroepsplan – naar aanleiding van de behandeling van de Jeugdwet in de Tweede Kamer – een speciale plek gekregen. In de concepttekst van de verordening kwam de positionering van het familiegroepsplan in het Amsterdamse jeugdstelsel onvoldoende duidelijk naar voren.

In de concepttekst van de verordening zijn daarom een aantal aanvullingen gedaan. Zo is de definitie van de term familiegroepsplan uit de Jeugdwet overgenomen in de begripsbepaling van de verordening. Daarnaast is duidelijker gemaakt dat het Ouder- en Kindteams een taak hebben in het wijzen van ouders en jeugdigen op de mogelijkheid van het zelf opstellen van een familiegroepsplan (en van wie ze daarbij ondersteuning kunnen krijgen). Ten slotte, meest belangrijk, is met een aanvulling in artikel 3.5 duidelijk gemaakt dat als een jeugdige en zijn ouders al een familiegroepsplan hebben opgesteld, dit leidend is in het gesprek dat het lokale team met hen voert over de hulpvraag en de inzet van extra ondersteuning.

3.3 Het gesprek (artikel 3.5)

In de korte omschrijving van het gesprek dat het lokale team met de jeugdige en zijn ouders voert in artikel 3.5 was onvoldoende duidelijk hoe in het gesprek ook het functioneringsniveau van de

jeugdige wordt meegewogen. Er is daarom voor een aanpassing van de formulering gekozen die duidelijker maakt dat naast de gezinssituatie (voor zover van belang voor de hulpverlening) ook gekeken wordt naar de beperkingen en kwaliteiten van de jeugdige zelf. NB het lokale team zal in de regel niet zelf uitgebreide diagnostiek uitvoeren, maar heeft wel de verantwoordelijkheid om een inschatting te maken van welke kindfactoren meespelen om effectieve hulpverlening mogelijk te maken.

3.4 Geldigheidsduur pgb-besluit (artikel 3.7)

In de concepttekst van de verordening werd een onderscheid gemaakt tussen de geldigheidsduur van een beschikking voor zorg in natura (namelijk in principe zolang de zorg nodig is) en die van een beschikking voor een persoonsgebonden budget (maximaal een jaar). Dit onderscheid was in gegeven vanuit de praktijk dat de gemeente jaarlijks bij de Sociale verzekeringsbank (als uitvoerder van het pgb-trekkingsrecht) aangeeft wat de hoogte van het pgb is.

Het onderscheid in geldigheidsduur van besluiten zorg in natura en pgb is bij nader inzien niet goed te verdedigen. Daarom wordt voorgesteld de betreffende zinsnede in de conceptverordening aan te passen. Pgb-besluiten kunnen daarmee ook voor meerdere jaren afgegeven worden. De gemeente behoudt wel het recht om tussentijds te toetsen of het pgb nog steeds nodig is.

3.5 Toegang dyslexiezorg (artikel 3.8)

Het artikel over de toegang naar dyslexiezorg riep onbedoeld verwarring op over de bevoegdheden van de poortwachter dyslexiezorg. Het artikel is daarom aangepast, zodat duidelijk wordt dat de gemeente een besluit tot inzet van dyslexiezorg ook vanaf 2018 neemt op basis van het verzoek tot zorgtoewijzing van de dyslexieaanbieder. De poortwachter toetst weliswaar het leerlingdossier dat de school aanlevert, maar heeft geen formele bevoegdheid als gemandateerde van het college.

3.6 Persoonsgebonden budget (artikel 3.9)

In de concepttekst van de verordening wordt in het artikel over het pgb-plan onterecht zowel het begrip 'niet passend' als 'niet toereikend' gebruikt. De Jeugdwet zelf spreekt over het recht dat jeugdigen en ouders hebben op een persoonsgebonden budget als zorg in natura 'niet passend' is. Ook toereikende hulp kan soms niet passend zijn. De concepttekst wordt daarom in die zin aangepast dat nog alleen van 'niet passend' gesproken wordt, conform de wet.

3.7 Kwaliteitseisen informele zorgverleners (artikel 3.11)

In de toelichting op het artikel over de jeugdhulp uitgevoerd door informele zorgverleners in het kader van een persoonsgebonden budget werd onterecht de indruk gewekt dat de gemeente ook aan informele zorgverleners (zoals familieleden) de eis stelt dat zij geregistreerd staan in een beroepsregister. Dit is niet de bedoeling. De toelichting is hierop aangepast. De gemeente blijft ove-

rigens wel kwaliteitseisen stellen aan informele zorgverleners, maar deze worden in de verordening of nadere regels niet nader omschreven. Het is aan de gemandateerde professional om zich een oordeel te vormen of de informele zorgverlener in staat is adequaat ondersteuning te bieden aan de jeugdige.

Bijlage 1. Verslag informatie- en inspraakavond d.d. 13 juli 2017

Aanwezig	: Gespreksleider: Frank Ratelband Namens de gemeente: Osger Mellink (beleidsadviseur), Christine Pollmann (hoofd Jeugd), Eva Gijsbers (communicatieadviseur) Overige aanwezigen: 11 ouders, 6 jongeren en 6 professionals
Verslag	: Jennifer van den Heuvel – Allround Office Management BV

1. Opening

De gespreksleider Frank Ratelband opent de informatie- en inspraakavond over de nieuwe Verordening Zorg voor de jeugd, heet iedereen welkom en licht het programma toe. Het is een formele inspraakbijeenkomst en opmerkingen die vanavond gemaakt worden zijn belangrijk voor de gemeente. Het verslag wordt toegestuurd aan iedereen die een adres en email heeft achtergelaten.

De inspraaktermijn eindigt 22 augustus en tot die tijd is er gelegenheid om een schriftelijke inspraakreactie te geven. Frank wijst op de formulieren die na afloop meegenomen kunnen worden. Reacties kunnen ook per email gestuurd worden naar secretariaatjeugd@amsterdam.nl.

2. Toelichting op de nieuwe verordening: waarom?

Osger Mellink wijst op het plaatje op het scherm en de papieren versie die iedereen voor zich op tafel heeft liggen en mee kan nemen. Hierop wordt kort het Jeugdstelsel 2018 uitgelegd, op de achterkant staat een toelichting op de termen die gebruikt worden.

Het begin: de Jeugdwet

In 2015 is de Jeugdwet in werking getreden. Alle gemeenten werden vanaf dat moment verantwoordelijk voor preventie, jeugdhulp, jeugdbescherming en jeugdreclassering. Vóór 2015 waren gemeenten alleen verantwoordelijk voor het preventieve jeugdbeleid, denk aan het jeugd- en jongerenwerk en de jeugdgezondheidszorg (consultatiebureaus en schoolgezondheidszorg). Vanaf 2015 is de gemeente Amsterdam dus ook verantwoordelijk voor specialistische jeugdhulp. Het gaat dan om hulp bij ernstige opvoedingsproblemen, hulp aan kinderen met psychische of psychiatrische problematiek en hulp aan kinderen met een verstandelijke beperking.

Waarom een nieuwe verordening?

In de Jeugdwet staat niet precies beschreven welke jeugd(hulp)voorzieningen de gemeente aan haar inwoners moet bieden. Het Rijk heeft er bewust voor gekozen om gemeenten de ruimte (beleidsvrijheid) te geven om de hulp te organiseren die in lokale situatie nodig is. Om toch enige zekerheid te geven aan de burgers van een stad heeft de wetgever bedacht dat de gemeente een verordening Jeugd moet opstellen. Ook voor andere voorzieningen, zoals in het kader van de Wet maatschappelijk ondersteuning (Wmo), heeft de gemeente aparte verordeningen.

Voorafgaand aan de invoering van de Jeugdwet in 2015, heeft de gemeente Amsterdam in 2014 voor het eerst een verordening voor de jeugd opgesteld. Nu, na drie jaar, wordt de verordening herzien. De directe aanleiding daarvoor is dat vanaf 2018 de specialistische jeugdhulp anders georganiseerd gaat worden.

Jeugdstelsel Amsterdam 2018, wat verandert er?

Op het plaatje zijn 2 bollen te zien: de algemene voorzieningen en de individuele voorzieningen (technische termen uit de wet). Algemene voorzieningen zijn er voor iedereen – je kunt er gewoon binnenlopen –, bijvoorbeeld een opvoedcursus. Bij individuele voorzieningen gaat het om specialistische jeugdhulp. Het zijn vaak dure voorzieningen waarvan niet iedereen gebruik kan maken. Voor deze voorzieningen wordt van tevoren gekeken of een jeugdige of de ouder deze hulp wel echt nodig heeft. Hiervoor is een 'toegangsbesluit' van de gemeente nodig.

Deze tweedeling in algemene en individuele voorzieningen is vastgelegd in de Jeugdwet. Maar gemeenten moeten zelf kiezen welke voorzieningen ze als 'algemeen' en welke als 'individueel' beschouwen. Amsterdam heeft vanaf het begin gekozen om de jeugdhulp zo dicht mogelijk bij de gezinnen in de buurt en op school te organiseren. Er zijn in Amsterdam daarom veel algemene voorzieningen. Vanaf 2018 gaat de gemeente daarin nog een stapje verder. Omdat veel kinderen in het Speciaal Onderwijs specialistisch jeugdhulp nodig hebben, is de gemeente Amsterdam van plan om vanaf 2018 een deel van die specialistische jeugdhulp dicht bij (en op) die scholen te organiseren, als algemene voorziening.

Anders in 2018 wordt ook de toegang tot en organisatie van de specialistische jeugdhulp. Net als nu staat in 2018 het gesprek tussen de professional en de jeugdige en zijn ouders centraal in het toegangsproces. Nadrukkelijker dan nu is echter geregeld dat de resultaten die ouders en jeugdige verwachten van de hulp vastgelegd worden in een 'perspectiefplan.' Als specialistische jeugdhulp nodig is, wordt bovendien één jeugdhulpaanbieder verantwoordelijk gesteld voor het bereiken van het resultaat dat ouders en jeugdige in het perspectiefplan hebben benoemd. De gemeente

spreekt de jeugdhulpaanbieder daarop aan. Aanbieders worden niet meer afgerekend op een product maar op het behalen van het resultaat. Dat is zo geformaliseerd in de verordening, de nadere regels en contracten.

Vragen en opmerkingen

Vraag: is perspectiefplan de nieuwe benaming voor wat vroeger een gezinsplan heette?

Antwoord: ja, er zullen veel overeenkomsten zijn met het gezinsplan.

Vraag: zijn deze toegangsregelingen landelijk of voor elke gemeente anders, waar is de toetsing en wordt er ook een voorbeeld genomen aan Amsterdam?

Antwoord: Amsterdam werkt met 13 andere gemeenten uit de regio's Amsterdam-Amstelland en Zaanstreek-Waterland samen in de inkoop van de specialistische jeugdhulp. Over de manier waarop het georganiseerd wordt worden afspraken gemaakt. Met de 14 gemeenten wordt geprobeerd op kernonderdelen gelijklopende verordeningen op te stellen. Het zal per gemeente blijven verschillen hoe de lokale teams zijn ingericht, maar bijvoorbeeld ook hoe de specialistische jeugdhulp binnen het Speciaal Onderwijs zal worden georganiseerd.

3. Toelichting op de nieuwe verordening: hoe?

Christine Pollmann zegt dat geprobeerd is de verordening zo vorm te geven dat voor ouders en jongeren van Amsterdam te lezen is of de gemeente doet wat ze belooft en dat de gemeenteraad kan controleren. Gemeenten, ook Amsterdam, zijn niet zo goed in het schrijven van begrijpelijk taal. Daarom wordt aan ouders en jongeren regelmatig gevraagd teksten mee te lezen. Vaak kunnen ambtenaren dan opnieuw beginnen.

Christine Pollmann staat hier als afdelingshoofd Jeugd ook namens wethouder Kukenheim. De ideeën die vanavond worden ingebracht zal ze aan haar rapporteren. De bedoeling van deze avond is dat goed geluisterd wordt. Niet op alle vragen zal meteen een antwoord zijn, maar ze worden als huiswerk meegenomen en er zal goed over nagedacht worden.

Inspraak en besluitvorming Verordening Zorg voor de Jeugd 2018

In wet- en regelgeving is vastgelegd hoe de vaststelling van een verordening verloopt. De inspraak is al begonnen, deze avond maakt daar deel van uit. De inspraakperiode duurt tot en met 21 augustus. Daarna worden alle vragen, die vanavond gesteld worden en die schriftelijk binnenkomen, beantwoord in een nota van beantwoording. De precieze planning hangt af van wanneer de raadscommissie gepland wordt. De gemeenteraadsvergadering waarin de verordening wordt ingebracht is waarschijnlijk 29 november. Informatie hierover is straks te vinden op www.amsterdam.nl/verordeningjeugd2018.

Tijdpad

- Vrijgeven tot inspraak: College van B&W 20 juni 2017
- Inspraakperiode: 26 juni tot met 21 augustus 2017
- Nota van beantwoording: september 2017
- Bespreking in raadscommissie Jeugd: oktober 2017
- Bespreking in gemeenteraad: november 2017
- Inwerkingtreding: 1 januari 2018

4. Gespreksronde

Frank Ratelband nodigt uit tot het stellen van vragen en plaatsen van opmerkingen.

Vraag: kan er een lexicon komen voor de termen in de jeugdzorg? Sommige termen zijn niet te begrijpen, vaak veranderen ze en in de verschillende gemeenten worden verschillende termen gebruikt.

Antwoord: er zal bij de publicatie van de verordening uitleg worden gegeven over de terminologie zodat het voor iedereen te begrijpen is.

Vraag: hoe is de gemeente ertoe gekomen om deze wijzigingen in te voeren, waar komt het vandaan? Wie binnen de gemeente Amsterdam heeft bepaald dat dit de wijzigingen moeten zijn?

Antwoord: De oude Wet op de jeugdzorg is in 2009, landelijk, geëvalueerd. De bevinding was dat de wet niet goed genoeg werkte, vanwege de schotten tussen instellingen en de te grote afstand tussen het hulpaanbod en de plek waar gezinnen wonen. Dat moest anders. Vandaar de nieuwe Jeugdwet.

Met de overgang in 2015 is landelijk afgesproken dat gezorgd zou worden voor zorgcontinuïteit. Om te voorkomen dat chaos zou ontstaan, dat kinderen tussen wal en schip zouden vallen en dat ouders de weg niet meer zouden weten te vinden. Om de continuïteit te waarborgen en om iets langer tijd te hebben om na te denken over de volgende stap, hadden Amsterdam en de andere gemeenten in de regio er in eerste instantie er voor gekozen om die overgang 2 jaar te laten duren.

De 14 gemeenten zijn tegelijk vanaf februari 2015 met alle gecontracteerde gespecialiseerde instellingen, ook de vrijgevestigden, ouders en vertegenwoordigers van het Jeugdplatform om tafel gaan zitten om hen te laten vertellen wat in het kader van de nieuwe wet de mogelijkheden en kansen zijn om hulp in samenhang aan te bieden aan gezinnen met complexe problemen. De instellingen hebben daarvoor een jaar lang huiswerk gehad en zijn heel vaak bij elkaar gekomen.

De nieuwe inkoop van de specialistische jeugdhulp en de nieuwe verordening 2018 zijn dus het resultaat van een proces dat meer dan twee jaar heeft geduurd.

Opmerking: dat wat nieuw is lijkt eigenlijk oude wijn in nieuwe zakken.

Antwoord: nog nooit is de organisatie van de specialistische jeugdhulp zo sterk gebaseerd geweest op wat ouders en kinderen willen bereiken. Dat is nooit eerder gelukt en wordt op dit moment echt gedaan. Dat is nieuw.

Vraag: de specialistische jeugdhulpaanbieders hebben om tafel gezeten maar betekent het nu ook dat hoofdaanbieders het aanbod bepalen?

Antwoord: aanbieders kwamen na een jaar met een plan over hoe ze de hulp wilden organiseren. Zij vroegen de gemeenten om de inkoop en financiering zodanig te regelen dat de instellingen integrale zorg kunnen bieden met een resultaat voor de gezinnen. De gemeenten zijn er mee aan de slag gegaan en daar is het hoofd- en onderaannemerschap uit naar voren gekomen. Jeugdigen en ouders blijven vrij in hun keuze voor een aanbieder. De gemeente heeft ook veel aanbieders gecontracteerd, zodat er ook echt wat te kiezen is.

Opmerking: in de nieuwe verordening is niet goed te zien dat de continuïteit van zorg verbeterd wordt aan jongeren van 18-/18+ die overgaan van de Jeugdwet naar de Wmo.

Antwoord: in hoofdstuk 4 van de verordening wordt geprobeerd dit te regelen. Toen de oude verordening in 2014 werd opgesteld was nog onbekend hoe het in 2015 zou lopen met de overgang van het ene naar het andere wettelijke kader. Nu is er een beter beeld en kunnen iets concretere afspraken gemaakt worden over de afstemming tussen de verschillende voorzieningen. Gemeenten zijn nog op zoek naar een meer concrete invulling.

Opmerkingen: ouders en jongeren hebben er een dagtaak aan om te weten te komen waar ze naar toe moeten als een jongere 18 is geworden. In de verordening staat "we doen ons best" maar de informatievoorziening is onvoldoende gewaarborgd in hoofdstuk 4. Er moet iets vermeld staan over dat mensen gericht informatie krijgen over waar ze terecht kunnen.

Antwoord: de tekst in de verordening is juridisch en daarom misschien niet altijd heel begrijpelijk, maar wat er staat is dat een lokaal team dat een jongere begeleidt en verwijst naar specialistische jeugdhulp er verantwoordelijk voor is om als een jongere bijna 18 is samen met hem of haar en de ouders na te denken over hoe het straks moet als overgegaan moet worden naar de Wmo. Het lokale team laat niet los, zo lang er een vervolg niet goed geregeld is. Dat is geen garantie dat het in de praktijk altijd goed gaat, maar de verantwoordelijkheid wordt wel heel duidelijk belegd bij de professionals van het lokale team en het is daarmee concreter dan in de oude verordening.

Opmerking: in de verordening staat dat er een evaluatie komt van de kwaliteit van de zorg, met name door de professionals. Dat is uitstekend maar de evaluatie door ouders en jeugdigen ontbreekt. Dat moet verbeterd.

Antwoord: de evaluatie van het perspectiefplan wordt altijd samen met jeugdigen en ouders gedaan. In de Jeugdwet staan kwaliteitseisen aan de jeugdhulpaanbieders geformuleerd. Deze worden niet herhaald in de gemeentelijke verordening. Bij wet is ook geregeld dat de gemeente een cliëntervaringsonderzoek moet uitvoeren. Amsterdam doet dat ook jaarlijks.

Vraag: als moeder ben ik betrokken bij het Jeugdplatform, dat al sinds 2015 meedraait. Ik ben blij te zien dat stappen vooruit gezet zijn met betrekking tot ontschotting. De afgelopen maanden heb ik twee keer meegemaakt dat voor een van mijn jongste kinderen zorg moest worden ingezet. Besprekingen over hoe dit te regelen duurden teleurstellend lang. Door mensen die door de gemeente betaald worden werd heel veel kostbare tijd verspild aan de vraag uit welk potje het geld moest komen, terwijl al die potjes ook nog eens door de gemeente gevuld worden. Is in de nieuwe verordening ook nog ontschotting? Ook wil ik heel graag de situaties en knelpunten bespreken. Misschien zijn er ouders met gelijksoortige ervaringen.

Antwoord: iedereen is welkom om casuïstiek in te brengen. De gemeente leert daarvan en kan er de professionals mee voeden.

Met de nieuwe verordening en werkwijze krijgt de specialistische jeugdaanbieder, die de taak heeft om het resultaat voor het kind te behalen, een tarief waar het werk voor gedaan moet worden en de opdracht om in te zetten wat nodig is. Er wordt dus niet meer gedacht vanuit potjes maar het tarief moet passend zijn voor wat ouders en kinderen nodig hebben.

De tweede belangrijke vernieuwing staat in hoofdstuk 4 van de verordening. Als er meer aan de hand is in een gezin, bijvoorbeeld als ouders schulden hebben, belemmert dit de hulp bij opvoeding en moeten eerst de stressfactoren aangepakt worden. De specialistische jeugdaanbieder die verantwoordelijk is voor het resultaat moet dan een gemeentelijke dienst in kunnen schakelen voor schuldhulp, wat dan onderdeel uitmaakt van wat verder moet gebeuren. Hetzelfde geldt voor het vinden van passende woonruimte. De gemeente moet dus ook aan de bak, weliswaar uit een ander potje maar altijd in samenhang met de specialistische jeugdhulpaanbieder.

Hoewel heel belangrijk, is de verordening maar een stuk papier. Belangrijker is dat het mensenwerk is. Het gaat erom dat bijvoorbeeld een ouder- en kindadviseur de wegen weet naar schuldhulpverlening en hoe iemand aan een woning komt als het thuis niet langer gaat. De professionals worden dan ook geschoold in die kennis en als ze het niet weten dienen ze telefoonnummers te hebben van collega's die het wel weten. Een zin in een verordening is mooi, maar geregeld moet worden dat ouder- en kindadviseurs het weten. De gemeente investeert daar ook in.

Vraag: wat wordt er gedaan aan de wachtlijsten? Een kind van 17 moet uit huis omdat het thuis niet meer houdbaar is en wordt ingeschreven voor een begeleid wonen project. De wachttijd is meer dan anderhalf jaar. Hij is al lang 18 voordat hij in aanmerking komt.

Antwoord: in de nieuwe werkwijze worden de budgetplafonds losgelaten voor gecontracteerde specialistische jeugdaanbieders. Geld alleen kan dus niet meer een reden zijn voor een aanbieder om een wachtlijst te laten voortbestaan.

Wel moet nog iets gedaan worden aan de uitstroom naar huisvesting van jongeren die nu nog in begeleid wonen zitten of in jeugdinstellingen met verblijf of daarop wachten. De gemeente is bezig daar meer ruimte in te scheppen. Mogelijk komt daarin binnenkort radicaal verandering.

Vraag: waarom kan er niet 1 emailadres komen waarnaartoe mensen hun vragen kunnen sturen? Het telefoonnummer 14020 is een duur nummer.

Antwoord: de gemeente gaat in ieder geval regelen dat hulpverleners terecht kunnen bij een centraal loket, als zij niet meer weten waar ze met een jeugdige en zijn ouders terecht kunnen.

Vraag: ik ben moeder van een dochter van 20 en zit in de Centrale Cliëntenraad van de Bascule. Ik en ook andere ouders in de CCR merken dat de overgang van 18- naar 18+ heel erg ingewikkeld is. Dat kan betekenen, zoals in ons geval, dat een klinische opname wordt geadviseerd terwijl tegelijkertijd het aantal bedden is gedaald en waardoor een crisissituatie 5 maanden duurt.

De Bascule heeft op de website en in de stukken staan dat zij hulp bieden aan jongeren tot en met 23 jaar. Er is zoveel vaagheid dat ouders en jongeren, maar ook de begeleiders, niet weten waar ze aan toe zijn. Tegen mijn dochter is een week voor haar havo-examen gezegd dat ze weg moet, midden in de therapieën waarvoor ze heel lang op de wachtlijst heeft gestaan.

Ik wil weten hoe continuïteit gewaarborgd gaat worden in de aangekondigde veranderingen. Een therapie waar heel lang op gewacht is moet afgerond kunnen worden. Pas dan zou gekeken moeten worden of verder nog iets nodig is en waar. De grens bij 18 en een knip in lopende therapieën doen de hele behandeling tot dan toe in één klap teniet.

Antwoord: jeugd- en opvoedhulp kan doorlopen tot 23 jaar. De jeugd-GGZ eindigt op 18-jarige leeftijd, omdat van 18 jaar de zorgverzekeraars verantwoordelijk zijn voor deze zorg. Daar kan de gemeente weinig aan doen, dat is regelgeving van het Rijk. Die knip is niet goed voor de jongeren. Bovendien wordt aan hen dan ook een eigen bijdrage gevraagd die ze vaak niet kunnen betalen. De gemeente bespreekt dit probleem met het Rijk en de zorgverzekeraars en het wordt meegenomen in de landelijke (tussen)evaluatie van de Jeugdwet die nu loopt.

Het is wat de gemeente betreft wel de bedoeling dat als straks wordt ingekocht op resultaat en een hulpverlener heeft een jongere in behandeling die 18 wordt, die behandeling wordt afgerond. De grens van 23 bij de Bascule is helaas een harde grens vanuit hun contracten met de zorgverze-

keraars. Dat is een heel vervelende situatie en het wordt als casus meegenomen.

Deze situaties zijn in de wetgeving niet goed geregeld. Als er meer zicht is op het aantal kinderen dat nu nog 17 is, zou de gemeente daar met zorgverzekeraars en instellingen concretere afspraken over kunnen maken.

Opmerking: Jongeren weten vaak zelf goed hoe zij de hulp zouden willen afbouwen en overstappen naar iets anders. Het moet aan hen gevraagd worden.

Antwoord: hoewel het in de praktijk moet worden gemonitord, is het de afspraak dat ouder- en kindadviseurs verplicht die gesprekken aangaan, vasthouden aan het resultaat dat leidend is en niet loslaten op het moment dat de jongere 18 is geworden.

Opmerking: de verwijzer is niet altijd een Ouder- en Kindteam, voor heel veel jongeren is dat een huisarts of medisch specialist. Kinderartsen stoppen met de begeleiding 1 dag na de 18^e verjaardag.

Antwoord: ook dit wordt meegenomen in de gesprekken met het Rijk.

Vraag: welk controleorgaan binnen de gemeente controleert de aanbieders? Ik heb onderzoek gedaan naar de vraag wat een aanbieder een gecertificeerde aanbieder maakt. Als antwoord van de certificaatverleners kreeg ik te horen dat er vóór 2015 zo'n grote hoos aan aanbieders is geweest, dat die niet allemaal terdege op deskundigheid konden worden gecontroleerd. Er kon dus eigenlijk geen garantie op kwaliteit gegeven worden. Het zou goed zijn als de gemeente zicht had op de driehoek tijd, kwaliteit en kosten.

Antwoord: Er is een landelijk kwaliteitskader Jeugd opgesteld waar alle jeugdhulpaanbieders zich aan behoren te houden. De gemeente neemt vereisten uit dat kwaliteitskader op in alle contracten. Vereisten zijn onder meer BIG- of SKJ-registraties waarmee hulpverleners in een register komen. Daar zit ook tuchtrecht op en dat is belangrijk in het kader van de kwaliteitscontrole, professionals zijn aanspreekbaar.

De instellingen die zich voor de nieuwe contractering hebben ingeschreven zijn allemaal uitgebreid gescreend door de screeningscommissie van de gemeente Amsterdam op: Kamer-van-Koophandel-nummer, de deugdelijkheid van de boekhouding, jaarverslagen (en hoe die corresponderen met de fte's voor dienstverlening, managementlagen en raden van toezicht). Als de screeningscommissie nog nader onderzoek adviseert, heeft de gemeente de mogelijkheid een instelling voor te dragen aan de Inspectie Jeugdzorg die in tegenstelling tot de gemeente bevoegd is ook dossiers in te zien. Nb alle jeugdhulpaanbieders zijn ook bekend bij de Inspectie jeugdzorg.

Verder wordt nu nog 4 keer per jaar door de contractmanagers van de gemeente met de instellingen om tafel gezeten om de voortgang te bespreken en de aantallen cliënten die ze zien en in welke trajecten. Elk jaar wordt door de gemeente ook een onafhankelijk cliëntervaringsonderzoek

georganiseerd.

Als straks op resultaat wordt gestuurd is de hoofdaannemer verantwoordelijk voor de kwaliteit, ook voor het hulpaanbod dat een instelling niet zelf in huis heeft maar dat toch nodig is. Voor het resultaat van de interventie wordt gekeken naar of de behandeldoelen zijn bereikt, of ouders en kinderen naar hun eigen bevindingen geholpen zijn en of de behandeling vroegtijdig is beëindigd zonder wederzijds akkoord. Aan de hand daarvan wordt het gesprek aangegaan met aanbieders.

Vraag: worden de resultaten ter controle aangedragen door contractpartijen of werkt de gemeente met steekproeven? Vaak hoor je niets als het goed gaat en alleen als er problemen zijn. Hoe werkt het als ik een klacht zou hebben? Bij de instantie die certificaties afgeeft is nog nooit een klacht binnengekomen. Juridische procedures duren al gauw 2,5 jaar. Dat lijkt wel ontmoedigingsbeleid om te zorgen dat klachten nooit boven tafel komen. Ik vind dat als de gemeente hieraan geld uitgeeft, er ook op de portemonnee gelet moet worden.

Antwoord: als klachten bij de instellingen te lang blijven liggen of niet adequaat opgepakt worden, kan de gemeente in haar rol als opdrachtgever en financier een rol spelen. Af en toe krijgen we dat soort zaken langs. Ook de gemeentelijke (kinder)ombudsman speelt in die situaties geregeld een rol.

Vraag: als straks bij het perspectiefplan een professional de leiding op zich gaat nemen, hoe wordt die persoon dan gekozen? Dat is vooral van belang als sprake is van meervoudige problematiek en er meerdere professionals bij een gezin zijn betrokken. Als jongerenwerker heb ik vaak intensief contact met jongeren. Wanneer ik jongeren straks moet overdragen na een doorverwijzing, heb ik dan nog wel contact met hem of haar. Krijgen de jongeren zelf invloed op die keuze, of de ouders? Nu is er ook al één regisseur en één plan. Hoe gaat dat straks?

Antwoord: het perspectiefplan kan ook het plan van de jongere zelf zijn, zeker als die jongere 16+ is. Samen met het lokale team kunnen daarin afspraken gemaakt worden over contacten die al lopen. Als het om specialistische jeugdhulp gaat, komen de jongere en de professional van lokale team aan de hand van de problematiek en de voorkeuren samen tot een specialistische jeugdhulpaanbod en tot wie die hulp gaan bieden.

Er is een keuzemogelijkheid. Er is gecontracteerd in blokjes, bijvoorbeeld aanbieders die goed zijn in langdurige behandeling van kinderen met psychiatrische aandoeningen. De gemeente bouwt op dit moment een website die zowel voor ouders en jongeren toegankelijk moet zijn als voor huisartsen en Ouder- en Kindteams. Zodat te zien is voor welk profiel (type probleem) jongeren of hun ouders bij welke aanbieder terecht kunnen. Op 1 januari moet de website draaien en er kan ook gekozen worden op hulpvraag.

Opmerking: In de bespreking van de verordening en het perspectiefplan ontbreken casussen. Ik zou graag aan de hand van casussen het jeugdstelsel doornemen. Zo kan ik beter mijn mening en

input inbrengen. Ook mis ik het cliëntenperspectief in het perspectiefplan. Professionals en ouders worden wel genoemd, maar hoe wordt de jongere ondersteund om zijn verhaal te kunnen vertellen? Naast professionals zouden ook ervaringsdeskundigen betrokken moeten worden, bijvoorbeeld uit de cliëntenraad.

Opmerking: er werd gezegd dat de verordening maar een stuk papier is maar dat belangrijker is dat het om mensen gaat. Toch moeten ouders en jongeren wel op iets kunnen terugvallen en weten wat de mogelijkheden zijn. De verordening is daarom belangrijk om naar te kunnen verwijzen.

Opmerking: 18-/18+ is een groot probleem en als de gemeente hierover afspraken wil maken met de zorgverzekeraars: graag!!

Bij het Jeugdplatform komt vaak het functioneringsniveau ter sprake. Een jongere kan 18 of 20 zijn maar functioneren op het niveau van een kind van 16, 14 of jonger. Het is nu al een probleem om adequate hulp te krijgen voor een jongere van 16 die in een jongere leeftijdscategorie functioneert. Er wordt naar de leeftijd gekeken en wat een jongere dan moet kunnen. Dit is niet in de verordening terug te vinden.

Er staat bij 18+ *dat zorgprofessionals zich indien noodzakelijk inspannen voor de continuïteit van de zorg en stilstaan bij de consequenties en daarop wijzen*. Dat lijkt op afschuiven. Graag zou ik zien dat de optie erin wordt opgenomen dat doorgaan kan worden tot 23 jaar al dan niet door bemiddeling met zorgverzekeraars.

Opmerking: in de verordening staat dat een jongere vanaf 16 *mag* meebeslissen. Dat moet zijn: *beslist*.

Opmerking: van 12 tot 14 jaar hebben jongeren ook een grote inbreng. Wensen en behoeftes en wat een jongere voor zichzelf wil en ziet kan enorm botsen met wat ouders willen en zien. Daarom moet bij de plannen goed worden gekeken naar dat de wensen, motivatie en de zorgen van de jongere voorgaan. Voor de ouders kan een wens zijn dat het thuis beter gaat, terwijl de jongere met plezier naar school wil kunnen gaan. Als een jongere aangeeft waar hij of zij aan wil werken ligt dat vóór de wens van de ouders, in samenspraak met de professional. Wellicht kan in één plan het perspectief van zowel de jongere als de ouder worden opgenomen. Omdat niet iedere ouder vaardig genoeg is en jongeren niet altijd gewend zijn te kunnen zeggen wat ze willen, moet dit goed ondersteund worden.

Antwoord: Naar overgang 18-/18+ zal zeker opnieuw gekeken worden. Het hele college vindt het belangrijk dat dit goed in de verordening staat.

Alle jongeren 16, 14 en 12, maar ook vanaf 4 en 5 jaar, moeten centraal staan in het perspectiefplan. Ouders moeten er ook hun verhaal in kwijt kunnen, maar dat is ernaast en niet in plaats van. Gekeken wordt of de tekst daar nog op moet worden aangepast.

Alle ouder-en-kindadviseurs worden vanaf september getraind in het ondersteunen bij het perspectiefplan. Daarbij wordt gekeken naar de inzet van ervaringsdeskundigen, omdat dat voor kinderen of ouders juist prettiger kan zijn. Ouders kunnen zich ook laten ondersteunen door een buurman of tante die ze vertrouwen, het hoeft niet per se een professional te zijn.

Opmerking: gebleken is dat het gewaarborgde recht op cliëntondersteuning in de jeugdzorg vaak niet als zodanig ervaren wordt. Een medewerker van een Ouder- en Kindteam wordt soms gezien als een verlengstuk van de gemeente. Gekeken moet worden of cliëntondersteuning onafhankelijk gewaarborgd kan worden.

Opmerking: het Jeugdplatform werkt aan de hand van casussen en in een bijeenkomst met wethouder Kukenheim heb ik de casus dyslexie ingebracht. We zijn hier 2 jaar mee bezig geweest en ik ben verheugd dat dyslexie in ieder geval als duidelijk punt in de verordening is terechtgekomen. Tegelijkertijd zijn er nog steeds veel vragen. Voorheen waren er landelijke protocollen. Dyslexiezorg liep tot het 13^e jaar. Leerlingen in het voortgezet onderwijs kwamen dus niet in aanmerking. Maar scholen hebben wel een budget voor Passend Onderwijs en net als bij 18-/18+ zou hierover met zorgverzekeraars onderhandeld kunnen worden. Nu duurt het heel lang voor je weet waar je moet zijn.

Onderzoek heeft uitgewezen dat op gewone scholen 10% dyslexie heeft en dat 20% van de kinderen er waarschijnlijk ook last van heeft maar van hen kunnen de ouders de diagnostiek niet betalen. Het is een belangrijk onderwerp. Leerplichtambtenaren en GGD-artsen, door de gemeente betaald, worden nu vaak opzigezet door het monopolie van school. Gemeente neem je kans, ga onderhandelen! Want het moet samen opgelost worden.

Vraag: waar in de verordening staat de kwaliteitswaarborg voor het OKT.

Antwoord: in de verordening worden überhaupt geen kwaliteitseisen vastgelegd. In de Jeugdwet (en het landelijke kwaliteitskader Jeugd) zijn kwaliteitseisen aan de jeugdhulpaanbieder geregeld, daarin ligt heel veel vast. Bij de OKT's wordt samengewerkt vanuit veel verschillende instellingen. Daarbij wordt ervan uitgegaan dat medewerkers voldoen aan de kwaliteiten die aan de instelling gesteld worden op grond van de Jeugdwet. In de verordening is dus niet opgenomen welke eisen de gemeente aan een OKT als geheel stelt.

Opmerking: OKT's vallen toch onder verantwoordelijkheid van de gemeente? Daarom zou het wel goed zijn iets op te nemen over de kwaliteit.

Opmerking: behalve naar de kwaliteit van organisaties zou ik ook graag zien dat gekeken worden naar de meetinstrumenten. In 2012 heeft de UvA een rapport geschreven over jonge delinquenten. Direct daarna verkondigde JBRA dat de bestaande meetinstrumenten voor jeugdhulp niet deug-

den en heeft toen samen met de UvA een nieuw instrument bedacht. Dit wordt echter op totaal verschillende wijzen ingevuld en beoordeeld en er is niets terug te vinden over evaluatie van dit soort meetinstrumenten. Medicijnen worden getest maar hier gaat het ook over mensen. Ik pleit ervoor dat deze instrumenten worden gecontroleerd.

Opmerking: voor klachten van een ouder, jongere of misschien een collega professional, over het functioneren van een hulpverlener word je maandenlang van het kastje naar de muur gestuurd. Er zitten heel veel lagen voordat je bijvoorbeeld bij de ombudsman terecht komt. Er zou één aanspreekpunt moeten zijn binnen het jeugdstelsel, bijvoorbeeld klacht@amsterdam.nl.

Vraag: hoofdaanbieders worden verantwoordelijk gemaakt voor het resultaat en dat betekent dat wanneer iets nodig is en ze kunnen het zelf niet, dit via andere aanbieders kan. Moeten dat aanbieders zijn die gecontracteerd zijn door de gemeente?

Antwoord: dat hoeft niet maar de hoofdaannemer is wel verantwoordelijk voor dat aanbod en voor het resultaat.

Opmerking: ik pleit ervoor in de verordening het cliëntperspectief op te nemen.

Antwoord: het houden van een cliëntervaringsonderzoek/monitor is een wettelijke verplichting op basis van de Jeugdwet. Niet alles waartoe de gemeente verplicht is staat in de verordening.

Opmerking: het is voor Amsterdammers en het is belangrijk. Aan de opmerkingen vanavond is te horen dat het cliëntperspectief op de een of andere manier ontbreekt. De juridische afdeling kan kijken hoe dat moet, maar dat het erin moet is helder.

Opmerking: zouden ambtenaren die Jeugdzorg in hun portefeuille hebben niet toezicht kunnen houden?

Antwoord: de Jeugdwet staat dat niet toe. Hierover is de gemeente landelijk in gesprek maar het is nog niet geregeld. Voor de Wmo is wel een toezichthouder aangesteld, in Amsterdam is dat bij de GGD.

Vraag: wat betekent de nieuwe verordening voor de huidige trajecten die al zijn ingezet?

Antwoord: in de verordening staat een overgangsbepaling die er kort op neer komt dat alle oude rechten blijven bestaan.

5. Afsluiting

Frank Ratelband bedankt iedereen voor hun inbreng en meedenken. Er zijn volgens hem goede opmerkingen gemaakt en hij vraagt of de gemeente er iets aan heeft.

Christine Pollmann zegt veel te hebben aan de casuïstiek die binnen gaat komen en er zijn concrete aandachtspunten gegeven. Daarom moet de verordening nog eens goed gelezen worden. Genoemd zijn controle, kwaliteit, uitleg, ervaringsdeskundigheid, het heel belangrijke onderwerp 18-/18+, en vele andere heel relevante onderwerpen. Een deel kan verwerkt worden in de verordening of nadere regels. Een ander deel moet beter over gecommuniceerd worden of worden meegenomen naar de instellingen of de zorgverzekeraars. Het is een goede opbrengst.

Osger Mellink zegt dat deze avond onder meer bedoeld was om informatie te bieden. Mochten er thuis op een later moment nog ideeën opborrelen, dan kunnen reacties gestuurd worden via mail, het inspraakformulier of per post. Alle inbreng wordt meegewogen. Dit is het moment waarop burgers en ouders uit Amsterdam kunnen inspreken en waarop ze het beleid mede kunnen bepalen. Ook na de sluiting van de inspraaktermijn kan nog worden ingesproken op verschillende momenten, bij de raadscommissie of de gemeenteraad.

Frank Ratelband wenst iedereen wel thuis en sluit de bijeenkomst om 21.05.

Bijlage 2 Inspraakreacties en beantwoording

Nr.	Inspraakreactie	Reactie college	Wijziging verordeningstekst
	Inspraakavond 13 juli 2017 (zie ook bijgevoegd verslag)		
1.	Kan er een lexicon komen voor de termen in de jeugdzorg? Sommige termen zijn niet te begrijpen, vaak veranderen ze en in de verschillende gemeenten worden verschillende termen gebruikt.	Er zal bij de publicatie van de verordening uitleg worden gegeven over de terminologie zodat het voor iedereen te begrijpen is.	--
2.	De specialistische jeugdhulpaanbieders hebben om tafel gezeten maar betekent het nu ook dat hoofdaanbieders het aanbod bepalen?	Jeugdigen en ouders blijven vrij in hun keuze voor een aanbieder. De gemeente heeft ook veel aanbieders gecontracteerd, zodat er ook echt wat te kiezen is.	--
3.	Ouders en jongeren hebben er een dagtaak aan om te weten te komen waar ze naar toe moeten als een jongere 18 is geworden. In de verordening staat "we doen ons best" maar de informatievoorziening is onvoldoende gewaarborgd in hoofdstuk 4 van de verordening. Er moet iets vermeld staan over dat mensen gericht informatie krijgen over waar ze terecht kunnen.	In de verordening staat is dat het lokale team er verantwoordelijk voor is om als een jongere bijna 18 is samen met hem of haar en de ouders na te denken over hoe het straks moet als overgegaan moet worden naar de Wmo. Het lokale team laat niet los, zo lang er een vervolg niet goed geregeld is. Dat is geen garantie dat het in de praktijk altijd goed gaat, maar de verantwoordelijkheid wordt wel heel duidelijk belegd bij de professionals van het lokale team en het is daarmee concreter dan in de oude verordening.	--
4.	In de verordening staat dat er een evaluatie komt van de kwaliteit van de zorg, met name door de professionals. Dat is uitstekend, maar de evaluatie door ouders en jeugdigen ontbreekt. Dat moet verbeterd.	De evaluatie van het perspectiefplan wordt altijd samen met jeugdigen en ouders gedaan. In de Jeugdwet staan kwaliteitseisen aan de jeugdhulpaanbieders geformuleerd. Deze worden niet herhaald in de gemeentelijke verordening. Bij wet is ook geregeld dat de gemeente een cliëntervaringsonderzoek moet uitvoeren. Amsterdam doet dat ook jaarlijks.	--
5.	Welk controleorgaan binnen de gemeente controleert de aanbieders? Ik heb onderzoek gedaan naar de vraag wat een aanbieder een gecertificeerde aanbieder maakt. Als antwoord van de certificaat verleners kreeg ik te horen dat er vóór 2015 zo'n grote hoos aan aanbieders is geweest, dat die niet allemaal terdege op deskundigheid konden worden gecontroleerd. Er kon dus eigenlijk geen garantie op kwaliteit gegeven worden. Het zou goed zijn als de gemeente zicht had op de driehoek tijd, kwaliteit en kosten.	Er is een landelijk kwaliteitskader Jeugd opgesteld waar alle jeugdhulpaanbieders zich aan behoren te houden. De gemeente neemt vereisten uit dat kwaliteitskader op in alle contracten. Vereisten zijn onder meer BIG- of SKJ-registraties waarmee hulpverleners in een register komen. Daar zit ook tuchtrecht op. De instellingen die zich voor de nieuwe contractering hebben ingeschreven zijn allemaal uitgebreid gescreend door de screeningscommissie van de gemeente Amsterdam. Als de screeningscommissie nog nader onderzoek adviseert, heeft de gemeente de mogelijkheid een instelling voor te dragen aan de Inspectie Jeugdzorg die in tegenstelling tot de gemeente bevoegd is ook dossiers in te zien. Nb alle jeugdhulpaanbieders zijn ook bekend bij de Inspectie jeugdzorg.	--
6.	Een jongere kan 18 of 20 zijn maar functioneren op het niveau van een kind van 16, 14 of jonger. Het is nu al een probleem om adequate hulp te krijgen voor een jongere van 16 die in een jongere leeftijdscategorie functioneert. Er wordt naar de	In het gesprek dat het lokale team voert en het (intake)gesprek van de jeugdhulpaanbieder dat daarop eventueel volgt dient het functioneringsniveau van de jeugdige zeker aan de orde te komen, als daar aanleiding toe is. Uitvoerige diagnostiek (waaronder	Aanpassing artikel 3.5 lid 1a: Was: 'het lokale team stelt... vast: wat de hulpvraag is en wat de gezinssituatie is op de verschillende leefgebieden,'

Nr.	Inspraakreactie	Reactie college	Wijziging verordeningstekst
	leeftijd gekeken en wat een jongere dan moet kunnen. Dit is niet in de verordening terug te vinden.	intelligentietest) zal het lokale team in de regel niet zelf doen.	Wordt: 'het lokale team stelt... vast: wat de hulpvraag is en met welke beperkingen en kwaliteiten van de jeugdige en het gezin, op de verschillende leefgebieden, rekening gehouden moet worden om de hulpvraag te beantwoorden.'
7.	Er staat bij 18+ dat zorgprofessionals zich indien noodzakelijk inspannen voor de continuïteit van de zorg en stilstaan bij de consequenties en daarop wijzen. Dat lijkt op afschuiven. Graag zou ik zien dat de optie erin wordt opgenomen dat doorgedaan kan worden tot 23 jaar al dan niet door bemiddeling met zorgverzekeraars.	De Jeugdwet biedt de mogelijkheid om jeugdhulp na 18 jaar door te laten gaan. Maar alleen als deze zorg vanaf de 18 ^e verjaardag niet onder andere wetgeving valt, zoals de Zorgverzekeringswet (voor GGZ) of Wet maatschappelijke ondersteuning (voor begeleiding). De gemeente zal in de praktijk hierin enige coulance betrachten, maar in de formele regelgeving (verordening) kan de gemeenten niet buiten de wettelijke kaders treden.	--
8.	In de verordening staat dat een jongere vanaf 16 mag meebeslissen. Dat moet zijn: beslist.	In de toelichting op de verordening wordt verwezen naar de wettelijke bepaling (Jeugdwet, artikel 7.3.4) waarin inderdaad staat dat een jeugdige vanaf zestien jaar zelf mag beslissen over de inzet van jeugdhulp.	--
9.	Gebleken is dat het gewaarborgde recht op cliëntondersteuning in de jeugdzorg vaak niet als zodanig ervaren wordt. Een medewerker van een Ouder- en Kindteam wordt soms gezien als een verlengstuk van de gemeente. Gekeken moet worden of cliëntondersteuning onafhankelijk gewaarborgd kan worden.	Jeugdigen en ouders kunnen naast het lokale team ook terecht bij Cliëntenbelang Amsterdam voor onafhankelijke cliëntondersteuning. Dit is een voorziening op basis van de Wet maatschappelijke ondersteuning 2018.	--
10.	Voor klachten over het functioneren van een hulpverlener word je maandenlang van het kastje naar de muur gestuurd. Er zitten heel veel lagen voordat je bijvoorbeeld bij de ombudsman terecht komt. Er zou één aanspreekpunt moeten zijn binnen het jeugdstelsel.	Het klopt dat in het jeugdstelsel de klachtenafhandeling veel lagen en loketten kent. Veel daarvan is ook vastgelegd in de Jeugdwet zelf (zoals klachtenregeling jeugdhulpaanbieders, vertrouwenswerk en tuchtrecht). Waar dit binnen de gemeentelijke mogelijkheid ligt om zaken zelf te regelen, wordt gewerkt aan versimpeling en uniformering. Dit is echter niet geregeld in de verordening.	--
11.	Ik pleit ervoor in de verordening het cliëntperspectief op te nemen.	Het houden van een cliëntervaringsonderzoek/monitor is een wettelijke verplichting op basis van de Jeugdwet. Niet alles waar toe de gemeente verplicht is staat in de verordening.	--
	Schriftelijke inspraakreacties		
	1. Jeugdplatform d.d.		
12.	Zie onder 5 met een reactie op de latere, meer volledige, inspraakreactie van het jeugdplatform.	--	--
	2. Mevrouw A. Smit d.d. 14 juli 2017		
14.	De ontschotting in jeugdzorgland schiet niet erg op (bijgevoegd casus van jongen met ASS die uitvalt van school en gemeente die niet toestaat dat jongen onderwijs op zorg-	De combinatie van jeugdhulp en passend onderwijs loopt zeker nog niet altijd goed. Met de nieuwe verordening scheidt Amsterdam de mogelijkheid om (meer) specialistische jeugdhulp als	--

Nr.	Inspraakreactie	Reactie college	Wijziging verordeningstekst
	boerderij krijgt middels pgb jeugd). Het is een voorbeeld uit een hele andere gemeente maar ook HIER, in Amsterdam, gebeurt dit soort dingen helaas maar al te vaak.	algemene voorziening op de scholen voor speciaal onderwijs te organiseren. In specifieke gevallen zal maatwerk nodig blijven. De hardheidsclausule in de verordening biedt ook de mogelijkheid om in deze gevallen het belang van het kind boven de strikte eisen van de regelgeving te stellen.	
	3. Mevrouw S. Wijne		
15.	Casus van zoon, die een jeugdreclasseringsmaatregel (Maatregel Toezicht en Begeleiding) opgelegd kreeg van de kinderrechter, maar voor wie de hulpverlening desondanks zeer traag op gang kwam met schooluitval tot gevolg.	De casus toont vooral aan dat een rechterlijke maatregel in het kader van schoolverzuim geen garantie vormt dat een jongere weer naar school gaat. In veel van deze gevallen zou een gezamenlijk optreden van leerplichtambtenaar, lokaal team en hulpverlener effectiever zijn. Amsterdam zet erop in dat dit vaker gebeurt.	--
	4. Reactie de heer D. Kreuger		
16.	Adhesiebetuiging naar aanleiding van door mevrouw Wijne ingebrachte casus (zie hierboven) waar de heer Kreuger ook bij betrokken was. Daarnaast: Ik kan mij niet aan de indruk onttrekken dat de nieuwe verordening vooral 'het systeem' regelt en voorbij gaat aan wat u centraal stelt: het gesprek tussen professional, jeugdige en ouders en het kwalitatief resultaat.	Het ligt in de aard van een verordening om 'het systeem' te regelen. Tegelijk stelt nu juist de verordening het gesprek tussen jeugdige, ouders en professionals centraal.	--
	5. Jeugdplatform d.d. 18 augustus 2017		
18.	Het JPA vindt dat de Verordening op een voor ouders en jongeren begrijpelijke manier beschikbaar moet worden gemaakt. Het liefst doordat de 'echte' Verordening begrijpelijk is. Als dat niet mogelijk is en er een speciale versie wordt ontwikkeld: dan mag er geen ruimte voor interpretatieverschil zijn want dan weten ouders en jongeren nog niet waar ze aan toe zijn.	Naast de formele verordeningstekst zal een publieksversie ontwikkeld worden, waarin (met verwijzing naar de formele regelgeving) zaken eenvoudig uitgelegd worden. De infographic die ontwikkeld is in het kader van de inspraak was daartoe een eerste aanzet.	--
19.	Hoe meet en bewaakt de gemeente dat kinderen en gezinnen daadwerkelijk de goede hulp krijgen? En, hoe bewaakt zij de kwaliteit? Wij raden de gemeente aan om goed te bezien (monitoren, evalueren en indien nodig aanpassen) in hoeverre deze Verordening daadwerkelijk bijdraagt aan het oplossen van een aantal meer overkoepelende en hardnekkige problemen die jongeren en ouders ervaren, zoals bijvoorbeeld: • gebrekkige informatie/voorlichting over hulpaanbod • gebrekkige communicatie tussen instellingen • gebrekkige samenwerking tussen instellingen • samenhang van hulpverlening op verschillende levensgebieden en domeinen (zoals wonen, dagbesteding en financiën) • onduidelijkheid over wie waarvoor verantwoordelijk is	De verordening regelt de algemene kaders (welke voorzieningen zijn er en hoe krijg je daartoe toegang). Hoe de gemeente de kwaliteit bewaakt is niet geregeld in de verordening. De gemeente heeft afgelopen jaren wel veel geïnvesteerd in de monitoring en evaluatie van het jeugdstelsel (zie onder andere de bestuursrapportages jeugdstelsel Amsterdam) en zal dit blijven doen. In 2018 maken we ook een start met de meten van de resultaten van de jeugdhulpverlening (outcome-monitoring).	--

Nr.	Inspraakreactie	Reactie college	Wijziging verordeningstekst
	• bejegening • wachtlijsten en wachttijden • dossiervorming/privacy		
20.	Het blijkt voor jongere en ouders lastig de juiste weg te vinden naar algemene voorzieningen. We komen nog steeds ouders en jongeren met een hulpvraag tegen die niet weten wat het OKT is, of waarvoor je er terecht kunt. Hetzelfde geldt voor bijvoorbeeld opvoedondersteuning. Het JPA raadt de gemeente om te blijven investeren in de informatievoorziening over het jeugdstelsel.	De gemeente heeft al veel geïnvesteerd in het vergroten van de bekendheid van het Ouder- en Kindteam, en ook met de nodige resultaten. Wij erkennen echter dat het nog beter kan en zullen daarin blijven investeren.	--
21.	In de Verordening vinden wij geen informatie terug over onafhankelijke cliëntondersteuning. Terwijl dit recht in de Wmo toch echt is geregeld (Wmo artikel 1.1.1 lid 1). Jongeren en ouders hebben soms behoefte aan iemand aan hun zijde. Iemand die hen onafhankelijk ondersteunt, bijvoorbeeld bij gesprekken met de gemeente, het OKT, de specialistische jeugdhulp of het onderwijs. Wij raden de gemeente aan om hier meer op in te gaan zetten.	Onafhankelijke cliëntondersteuning is inderdaad geregeld in de Wmo. Amsterdammers kunnen hiervoor terecht bij instellingen voor Maatschappelijke dienstverlening en MEE. Ook zijn er enkele cliëntenorganisatie actief op dit terrein. Ouders kunnen in Amsterdam terecht bij Cliëntenbelang Amsterdam. Jeugdigen en ouders kunnen overigens ook terecht bij de vertrouwenspersonen van het AKJ.	--
22.	<i>Artikel 1.2</i> Het JPA zou graag zien dat er in de Verordening aandacht is voor kwetsbare jongeren die van buiten de gemeente op/rond hun 18e jaar naar Amsterdam komen. Zij lopen een grote kans tussen wal en schip te raken, vooral als zij niet zijn ingeschreven bij de gemeente noch bij een onderwijsinstelling in Amsterdam.	Deze jongeren kunnen op verschillende manieren in beeld komen: jongerenwerk/streetcornerwerk, leerplicht, zwerfjongerenketen, etc. In alle gevallen wordt naar een goede oplossing gezocht, samen de jongere, zijn ouders en zo nodig de andere gemeente. Het lijkt lastig hiervoor iets in zijn algemeenheid in de verordening te regelen.	--
23.	<i>Artikel 2.2</i> In de Verordening staat niets over het waarborgen van de kwaliteit van de Ouder- en Kindteams en Samen Doen. Wij vinden dat dit wel zou moeten. Het OKT bepaalt of bepaalde hulp gestart kan worden en/of voortgezet kan worden, en heeft daarmee een stevige machtspositie.	Professionals van de lokale teams worden gemandateerd om namens het college besluit te nemen over de inzet van jeugdhulp. Bij de mandatering stelt de gemeente ook kwaliteitseisen (zoals SKJ of BIG-registratie). In de Nadere regels zijn bovendien kwaliteitseisen opgenomen over het beoordelingsproces. Ouders en jeugdigen kunnen altijd in bezwaar maken tegen een besluit van het lokale team.	--
24.	Het JPA heeft zorgen over de procedure t.a.v. klachten over OKT en Samen Doen. Er is onduidelijkheid of er een aparte klachtenprocedure is. Het JPA vindt dat deze er wel zou moeten zijn. Juist om onderwerpen als communicatie, samenwerking, verantwoordelijkheid en privacy binnen het samenwerkingsverband te kunnen agenderen. Dat zijn onderwerpen die niet naar de klachtenprocedure van één specifieke organisatie toe te leiden zijn.	Er is wel een gezamenlijke klachtenregeling van de instellingen die samenwerken binnen de Ouder- en Kindteams Amsterdam. Deze is echter nog niet te vinden op de website. Ouders en jeugdigen krijgen deze wel al zij erom vragen. Dit najaar zal de klachtenregeling ook op de website bekend gemaakt worden. Binnen de Samen DOEN aanpak (zo ook op hun website) wordt verwezen naar de gemeentelijke klachtenprocedure.	--

Nr.	Inspraakreactie	Reactie college	Wijziging verordeningstekst
25.	<i>Artikel 2.4</i> - In hoeverre blijft er sprake van keuze voor ouders/jongeren? Krijg je een standaard pakket of gelden de 'normale' jeugdhulp-uitgangspunten ook nog? Wat als je ernaast iets vanuit een PGB wil? - Balans tussen extra ondersteuning en investeren in leren. "Komt mijn kind nog wel aan 'schools' leren toe als alles onder schooltijd wordt geregeld?" - Ook hier: hoe wordt kwaliteit en tevredenheid gemeten en met welke consequenties?	Het aanbod specialistische jeugdhulp op het speciaal onderwijs zal geboden worden door vaste aanbieders, maar het is mogelijk dat jeugdige en hun ouders ook nog gebruik maken van specialistische jeugdhulp via de reguliere kanalen, inclusief een pgb. Hiervoor is dan wel een besluit nodig (van lokale team) of verwijzing van de arts. Specialistische jeugdhulp in het kader van speciaal onderwijs betekent niet dat alles onder schooltijd gebeurt. De jeugdhulpverlener op school zal in de regel buiten de reguliere lesuren ondersteuning bieden, tenzij zorg en onderwijs geïntegreerd zijn in één programma. De gemeente is bezig met het ontwikkelen van een monitor voor dit nieuwe aanbod. Het oordeel van jeugdigen en hun ouders zal daar zeker in meegenomen worden.	--
26.	<i>Artikel 2.5</i> Het principe 'één gezin één plan' wordt nu alleen specifiek genoemd bij Samen DOEN. Is dat niet in het algemeen het leidende principe? Ook in het geval van lichtere problematiek moet gekeken worden naar de hele gezinssituatie en kan een gezinsplan van groot belang zijn.	Een breed perspectiefplan kan inderdaad ook in andere gevallen van groot belang zijn. Bij lichtere problematiek ligt de regie echter altijd bij de ouders zelf. Bij Samen DOEN komt daar een regisseur bij. Vandaar dat in dit artikel gesproken wordt van 'één gezin, één plan, één regisseur.'	--
27.	<i>Artikel 3.3</i> Wij vinden het een kwalijk dat de gemeente alleen dyslexiezorg vergoedt bij ernstige enkelvoudige dyslexie. Dyslexie en ADHD gaat bijvoorbeeld in 30% van gevallen samen. En 14% van de kinderen met ASS heeft dyslexie. Hoe is het voor deze kinderen geregeld? Tevens heeft het JPA zorg over leerlingen die al ouder zijn als dyslexie in beeld komt. Er zijn voorbeelden van leerlingen die pas op de middelbare school zichtbaar worden bijvoorbeeld door latere instroom in het Nederlandse onderwijssysteem (vluchtelingkinderen), of omdat ze door hoogbegaafdheid lang hebben weten te compenseren door hun uitgebreide woordenschat en goede taalvaardigheden. Deze leerlingen hebben ook recht op dyslexiezorg. We pleiten voor een uitzonderingsmogelijkheid zodat speciale gevallen niet buiten de boot vallen. Ook willen wij pleiten voor goede afspraken tussen gemeente, de samenwerkingsverbanden en scholen. Afspraken over de taakverdeling van zorg, verantwoordelijkheid en kwaliteit.	De gemeente financiert alleen dyslexiezorg bij ernstige enkelvoudige dyslexie, omdat dat de zorg is die zij overgedragen heeft gekregen vanuit de Zorgverzekeringswet. Dyslexiezorg in overige gevallen valt onder de verantwoordelijkheid van de scholen. Overigens is de combinatie ASS en ernstige dyslexie niet zonder meer reden om niet van ernstige enkelvoudige dyslexie te spreken. Het moet dan gaan om beperkingen van het kind die een zinvolle dyslexiebehandeling onmogelijk maken. Het is inderdaad goed mogelijk dat dyslexie pas later bij een kind geconstateerd wordt. Ernstige dyslexie komt echter altijd op jonge leeftijd al naar voren. Een kind dat in het basisonderwijs zonder veel problemen mee kan komen in het lees- en spellingsonderwijs heeft per definitie geen <u>ernstige</u> dyslexie. De gemeente heeft de leeftijdsgrens (7 tot 13 jaar) opgenomen in de nadere regels. Uitzonderingen zijn mogelijk op basis van de hardheidsclausule (artikel 7.3). De gemeente voert op het ogenblik intensief overleg met scholen en het Samenwerkingsverband Primair onderwijs over de dyslexiezorg. Over de gemaakte afspraken zal te zijner tijd breed gecommuniceerd worden.	--
28.	<i>Artikel 3.4</i>	De zorgvraag van een jeugdige en zijn ouders kan inderdaad	--

Nr.	Inspraakreactie	Reactie college	Wijziging verordeningstekst
	Vanaf 2018 krijg je hulp toegewezen vanuit één ondersteuningsprofiel. Een moeder geeft echter aan dat zij door meerdere profielen heen zal schuiven.	lopende het traject wijzigen. Niet altijd is dan een wijziging van het ondersteuningsprofiel nodig. Jeugdhulpaanbieders hebben namelijk hebben namelijk binnen een profiel veel ruimte om te doen wat nodig is. In sommige vallen kan het echter wel nodig zijn om van profiel of intensiteit te wijzigen. Dit is dan ook mogelijk.	
29.	Hoewel het feitelijk wel in de Verordening staat vinden ouders het niet duidelijk wanneer er nu wel of niet een perspectiefplan moet worden opgesteld. Dit komt mede door verschillende geluiden uit het werkveld: de één zegt dat het alleen hoeft bij segment C en de ander zegt dat het bij beide moet of altijd.	De verwarring komt voort uit het feit dat in de verordening is opgenomen dat het gesprek dat een jeugdige en ouders voert met het lokale team altijd zijn weerslag kent in een perspectiefplan, maar dat alleen voor hoogspecialistische jeugdhulp (segment C) een door het lokale team geaccordeerd perspectiefplan verplicht is. We zullen erop toezien dat hierover duidelijk(er) gecommuniceerd wordt richting ouders.	--
30.	<i>Artikel 3.5</i> Jongeren en ouders vinden het idee van een perspectiefplan erg goed. - Het zou goed zijn als er gespecialiseerde adviseurs zijn met als taak om perspectiefplannen op te stellen samen met jongeren en ouders (bijvoorbeeld hiervoor geschoolde ouder- en kindadviseurs). Jongeren geven aan dat het heel belangrijk is dat het perspectiefplan goed en volledig opgesteld wordt. Daar heb je specifieke kennis en vaardigheden voor nodig en dat kan volgens hen moeilijker als je het naast je andere werkzaamheden moet doen. - Voor ons is nog niet duidelijk: wat is de rol van het perspectiefplan? Kun je het tussendoor nog veranderen? Jongeren geven aan dat je situatie kan veranderen, dus dat je het perspectiefplan ook moet kunnen veranderen. Het zou een 'levend document' moeten zijn. - Wat is de status van het perspectiefplan? Hebben jongeren (zo ja, vanaf welke leeftijd) en ouders instemmingsrecht? Moeten zij akkoord gaan? En is dat duidelijk voor hen? - Idee: Voor lichtere problematiek een soort 'perspectiefplan-light' opstellen. - Ouders geven aan ervoor te vrezen dat het perspectiefplan een soort 'document' wordt wat je af moet tikken om hulp te kunnen krijgen. Daarnaast geeft een moeder aan dat ze vreest dat de hulp wordt opgehangen aan een plan dat niet goed is opgesteld, omdat ze op dat moment de hulpvraag niet goed kon formuleren. - De wens van de jongere moet altijd voor de wens van de ouders staan. Zowel in het perspectiefplan als in het handelen ernaar.	Op het ogenblik worden alle ouder- en kindadviseurs getraind in het opstellen van een perspectiefplan. Een perspectiefplan kan zeker lopende een traject veranderen. Het perspectiefplan op basis waarvan specialistische jeugdhulp ingezet wordt, wordt wel bewaard, om hulp later te kunnen evalueren. Het perspectiefplan is van jeugdige en ouders zelf. Niet elke situatie vraagt inderdaad om eenzelfde soort plan. Het gesprek blijft centraal staan. Het perspectiefplan is daarvan slechts een weergave. Jeugdige, ouders en hulpverlener moeten zich alle drie kunnen herkennen in het plan. De hulpverlener heeft als professional natuurlijk wel een bijzondere verantwoordelijkheid om jeugdige en ouders te begeleiden. De jongere moet altijd gehoord worden, maar niet gesteld kan worden dat zijn/haar wens <u>altijd</u> boven die van de ouders staat. In hoofdstuk 4 van de verordening wordt deze afstemming benoemd. In het perspectiefplan komt afstemming met het onderwijs altijd aan de orde (indien van toepassing).	--

Nr.	Inspraakreactie	Reactie college	Wijziging verordeningstekst
	De inhoudelijke samenhang tussen het perspectiefplan (jeugdhulp) en het ontwikkelperspectiefplan (onderwijs) ontbreekt. Hoe wordt gezorgd voor afstemming en samenhang? Zowel bij opstellen als in de uitvoering, bijstelling, etc. Wie is daarvoor verantwoordelijk? Wij vinden dat de beleving van het gezin hierin centraal moet staan en voorrang moet krijgen, niet de beperkingen voortvloeiend uit de schotten tussen onderwijs en jeugdhulp.		
31.	<i>Artikel 3.5 lid 1 tot en met 3</i> In dit artikel wordt gesproken over het lokale team dat het perspectiefplan vaststelt samen met de betrokkene(n). Pas in lid 5 (als het gaat om overdracht naar andere jeugdhulpaanbieders) wordt gemeld dat dit met inachtneming van privacy-regelgeving zal gebeuren. Wij willen benadrukken dat ook binnen het lokale team steeds gewerkt zal moeten worden met inachtneming van de privacyregelgeving. Dat wil zeggen dat bij verspreiding van informatie en de bespreking van casuïstiek onderling steeds oog moet zijn met wie de informatie moet en kan worden gedeeld. De teams bestaan immers uit veel meer hulpverleners/ medewerkers dan noodzakelijk is om te betrekken bij de (directe) hulpverlening.	Privacyregelgeving is inderdaad altijd van toepassing.	--
32.	<i>Artikel 3.5 lid 4</i> Er staat nu in de Verordening dat het ondertekende perspectiefplan, dan wel een weergave ervan in een gespreksverslag door het lokaal team kan worden opgeslagen in de eigen administratie. Ouders en jongeren geven bij herhaling aan dat zij zich regelmatig niet/slechts ten dele herkennen in gespreksverslagen opgesteld door hulpverleners. Het JPA vindt dan ook dat ook het eventuele gespreksverslag akkoord moet zijn bevonden door jongeren en/of ouders. We willen graag weten waarom het perspectiefplan ondertekend zou moeten worden. Waar dient de handtekening voor? Is het een handtekening waarmee de ouder/jongere laat zien het plan te kennen en zich te herkennen in hoe de dingen zijn opgeschreven? Of is het zetten van een handtekening bedoeld om commitment van de ouder/jongere te waarborgen?	De ondertekening door jeugdige en ouders is inderdaad bedoeld om te garanderen dat zij zich herkennen in het plan. Het dwingt hulpverlener en ouders/jeugdige om er samen uit te komen, of helder duidelijk te maken waar zij van mening verschillen in hun inschatting van de hulpvraag en de situatie. Het gaat dus om commitment van <u>beide</u> partijen.	--
33.	<i>Artikel 3.5 lid 5</i> Er staat nu in de Verordening dat ouders niet gedwongen worden privacygevoelige informatie te delen als dat niet van belang is voor de hulp van het kind. Er staat ook dat in samenspraak met ouders wordt bepaald welke informatie wordt	In de verordening spreken we altijd over 'de jeugdige en/of zijn ouders'. We zijn ons echter bewust dat de belangen en wensen van beide soms uit elkaar kunnen lopen. De rechten van de jeugdige zijn goed omschreven in de Jeugdwet en andere landelijke regel-	--

Nr.	Inspraakreactie	Reactie college	Wijziging verordeningstekst
	gegeven aan de instelling. Wij vinden dat hier niet alleen naar ouders gekeken moet worden, maar ook naar de mening van de jongere of het kind zelf. Dit staat in ook in de privacywet. Omdat hulpverleners hier niet altijd voldoende bij stil staan, willen we dit nogmaals benadrukken. Daarnaast wordt er aangegeven dat wanneer er verschil van inzicht is tussen de jeugdige en/of zijn ouders aan de ene kant en het lokaal team (of arts) aan de andere kant over de noodzaak om bepaalde informatie te delen het recht op privacy en het belang van het kind tegen elkaar afgewogen dient te worden. Wij zouden graag duidelijkheid willen over wie deze afweging precies maakt. Zijn er ook afspraken als een jongere en zijn/haar ouders het niet met elkaar eens zijn? Dat vinden we niet terug in de Verordening.	geving. De landelijke regelgeving (en jurisprudentie) is ook tamelijk duidelijk in welke gevallen een hulpverlener toch informatie mag delen met een derde zonder instemming van de jeugdige en/of zijn ouders. Het gaat dan altijd om een zwaarwegend belang waarbij de zorgplicht boven de zwijgplicht gaat. Dit soort zaken laten zich niet regelen in een lokale verordening, omdat hogere wetgeving leidend is.	
34.	<i>Artikel 3.7 lid 2b</i> Er wordt beschreven dat een pgb een vastgestelde geldigheidsduur heeft van één jaar. Wij vinden het een groot probleem als ieder jaar opnieuw een pgb moeten worden aangevraagd of verlengd. Een dergelijke aanvraag brengt namelijk veel spanning en stress met zich mee. Een alternatief is het leveren van maatwerk. Dan gaat het niet om het aantal jaren, maar wat het beste bij een gezin past. Als je in een ondersteuningsprofiel zit van iets dat blijvend is en schippert tussen de intensiteit duurzaam licht en duurzaam zwaar, zou het veel passender zijn om periodiek te evalueren. Als dan blijkt dat het pgb aangepast moet worden dan kan dat. Maar dan hoeft je het niet jaarlijks opnieuw aan te vragen. Dit geldt volgens ons overigens ook bij lichtere ondersteuning.	In de verordening wordt een onderscheid gemaakt tussen de geldigheidsduur van een ZIN en van een PGB beschikking. Dit onderscheid lijkt inderdaad niet goed te verdedigen. Het betreffende artikel zal hierop aangepast worden.	<i>Aanpassing artikel 3.7 lid 2b:</i> Was: 'als het gaat om een persoonsgebonden budget: met een in het besluit vastgestelde geldigheidsduur van maximaal een jaar' Wordt: 'als het gaat om een persoonsgebonden budget: met een in het besluit vastgestelde geldigheidsduur'
35.	<i>Artikel 3.8</i> Wij vinden het een goede zaak dat er een 'poortwachter dyslexie' wordt aangesteld, mits het tot doel heeft mensen goed te helpen (bijvoorbeeld doordat school meer doet of er sneller wordt doorverwezen). We vinden dit onder meer goed omdat: • Het een specifiek vakgebied is dat expertise vergt • Hiermee grote verschillen tussen scholen zichtbaar worden en dat hiermee hopelijk verandert en verbetert. Het moet niet zo zijn dat de toegang strikter wordt. Ook is er zorg over de positie van de ouder. Wat als ouder denkt dat diagnostiek nodig is, en school niet? Of als poortwachter en ouder van mening verschillen? Wij pleiten er voor dat jongeren en ouders zelf ook mogelijkheden tot de toegang behouden.	De poortwachter dyslexiezorg is een functionaris die het gesprek met de school aangaat over haar verwijzingen naar dyslexiezorg en haar dyslexiebeleid. Met de poortwachter – al doet de naam anders vermoeden – wordt de toegang niet strenger. Voor de toegang naar dyslexiezorg bestaat een duidelijk protocol, het Masterplan dyslexie. Dit plan moet door scholen worden gevolgd en is leidend in de beoordeling van de poortwachter. Communicatie zal in principe plaats vinden tussen poortwachter en school en tussen school en ouders. Als de aanbieder het verzoek doet gaat de gemeente er vanuit dat deze aanvraag in orde is.	<i>Aanpassing artikel 3.8 lid 2</i> Was: 'Het college neemt het besluit als bedoeld in het eerste lid op grond van een controle van het leerlingdossier van de basisschool door de daartoe gemandateerde poortwachter dyslexiezorg.' Wordt: 'Het college neemt het besluit als bedoeld in het eerste lid op grond van het verzoek tot een zorgtoewijzing van de dyslexieaanbieder na controle van het leerlingdossier van de basisschool door de poortwachter dyslexiezorg.'

Nr.	Inspraakreactie	Reactie college	Wijziging verordeningstekst
36.	<i>Artikel 3.11</i> Wij lezen dat de verstrekking van een persoonsgebonden budget voor informele zorg wordt beperkt tot specialistische jeugdhulp. Daarmee wordt hoogspecialistische jeugdhulp daarvan dus uitgesloten. Begrijpen wij goed dat op grond van de Verordening hoogspecialistische jeugdhulp wordt uitgesloten voor het pgb? Wij vinden het niet wenselijk om de mogelijkheden zo te beperken. Het pgb kan een ontzettende meerwaarde hebben voor gezinnen. Sommige ouders geven zelfs aan het gevoel te hebben dat ze het zonder pgb 'niet redden'. De beperkingen geven ouders heb gevoel in de 'fraudeur-hoek' gezet te worden. Dit kan voor grote problemen zorgen bij alle vormen van zorg. Als het 'lichte' ondersteuning betreft kan informele zorg net het verschil maken om wel goed te kunnen functioneren. Bij 'zware' problematiek kan er net een stukje niet goed geregeld zijn en goed door informele zorg opgevangen worden. Het komt regelmatig voor dat deze informele zorg door ouders, familieleden of andere mensen die dicht bij het gezin staan wordt geleverd. Deze vorm van zorg is voor veel jongeren en ouders ontzettend waardevol, juist vanwege het informele karakter. Verder wordt beschreven dat de informele zorgverlener aan de kwaliteitscriteria moet voldoen die de wet aan de jeugdhulpverlener stelt, met name als het gaat om de verantwoordelijkheidstoedeling (verplichting tot beroepsregistratie). Ook hierover hebben wij zorgen. Als de informele zorgverlener moet voldoen aan de kwaliteitscriteria van een hulpverlener, dan is het toch niet informeel meer? Dit lijkt ons tegenstrijdig. Wij zouden graag zien dat duidelijk gemaakt wordt aan welke kwaliteitscriteria een informele zorgverlener moet voldoen. Is het bijvoorbeeld nodig om te beschikken over een VOG?	In de verordening wordt de informele zorg inderdaad beperkt tot de specialistische jeugdhulp en wordt hoogspecialistische jeugdhulp hiervan uitgesloten. Dergelijk hooggekwalificeerde hulp kan naar ons oordeel per definitie niet geboden worden door ouders, familieleden of sociaal netwerk. Ook in de huidige praktijk lijkt dit overigens nu niet voor te komen. De verordening sluit echter niet uit dat informele zorg vanuit een pgb en hoogspecialistische jeugdhulp vanuit zorg in natura gecombineerd kunnen worden. Dergelijke combinaties komen ook in de huidige praktijk veel voor. Van een informele pgb-zorgverlener worden volgens de verordening 'de minimale kwaliteitscriteria die gesteld kunnen worden aan de betreffende ondersteuning' gevraagd. De toelichting op de verordeningstekst suggereert onterecht dat dit betekent dat een informele pgb-zorgverlener dan ook een beroepsregistratie moet hebben. We passen de tekst in de toelichting hierop aan.	<i>Aanpassing toelichting artikel 3.11</i> Was: 'Ook wordt gesteld dat ook de informele zorgverlener aan de kwaliteitscriteria moet voldoen die de wet aan de jeugdhulpverlener stelt, met name als het gaat om de verantwoordelijkheidstoedeling (verplichting tot beroepsregistratie).' Wordt: 'Gesteld wordt dat ook de informele zorgverlener aan de minimale kwaliteitscriteria moet voldoen die horen bij de aard van de geboden ondersteuning. Dit betekent dat niet alle kwaliteitseisen die in de Jeugdwet gesteld worden aan jeugdhulpaanbieders onverkort voor de informele zorgverlener gelden, maar er wel basisvereisten zijn. Zo wordt geen registratie in een beroepsregister (SKJ of BIG) verwacht, maar kan de informele zorgverlener wel gevraagd worden aan te tonen over de juiste kennis en expertise te beschikken en/of de ondersteuning door een professionele hulpverlener richting de informele zorgverlener goed geregeld te hebben.'
37.	<i>Artikel 4.1</i> We vinden het belangrijk dat bij de overgang naar volwassenheid niet alleen de geboortedatum telt, maar dat er ook maatwerk plaatsvindt bijvoorbeeld bij een laag functioneringsniveau van een jongvolwassene. Het JPA juicht toe dat de gemeente hierover afspraken maakt met de zorgverzekeraars. Wij zijn van mening dat er veel verbeterd moet worden aan de informatievoorziening aan jeugdigen en hun ouders over de overgang. Dit is een versnipperd terrein, met veel verschillen-	Zie antwoord onder reactie 3.	--

Nr.	Inspraakreactie	Reactie college	Wijziging verordeningstekst
	de actoren. Het JPA zou graag zien dat de gemeente hierin een regierol neemt.		
38.	<i>Artikel 4.6</i> We juichen toe dat de woonsituatie is opgenomen als onderwerp voor afstemming. Voor veel kinderen/jongeren/ouders die te maken hebben met jeugdhulp is woonruimte een knelpunt. Er zijn signalen dat problemen samenhangend met woonruimte in het verleden niet geadresseerd konden worden (bijvoorbeeld dat 2 autistische kinderen, met problemen op het gebied van agressieregulatie, 1 slaapkamer moeten delen en de hulpverleners onderkennen dat meer eigen ruimte zou bijdragen aan een veiliger thuissituatie), of lange wachttijden voor doorstroom vanuit voorzieningen naar zelfstandige/begeleide woonruimte. Het JPA zou graag zien dat de gemeente dit serieus oppakt. En ook monitort of dat door de instellingen in voldoende mate gebeurt.	Op het ogenblik wordt hier veel aandacht aan besteed in het kader van het programma Huisvesting kwetsbare groepen. Ook wordt opnieuw gekeken naar de criteria om in aanmerking te komen voor een urgentieverklaring.	--
39.	De overgang van zorg voor jongeren tussen de 16 en 27 jaar is voor ons een belangrijk aandachtspunt. Hierover lezen wij niets terug. Kan de gemeente ons vertellen op welke manier de Verordening hieraan bijdraagt?	In hoofdstuk 4 van de verordening wordt een en ander geregeld als het gaat om de overgang van Jeugdwet naar Zorgzekeringswet en van Jeugdwet naar Wmo 2015 bij 18 jaar. Maar niet alles kan geregeld worden middels een verordening. De gemeente investeert op het ogenblik op tal van terreinen om de overgang van jeugd naar volwassenheid beter te laten verlopen.	--
	6. Stedelijke Wmo-adviesraad d.d. 22 augustus 2017		
41.	In de Algemene Toelichting staat dat Amsterdam-Amstelland en Zaanstreek-Waterland de specialistische jeugdhulp reeds heeft ingekocht voor de komende periode, echter zonder besluit over de verordening op de Zorg voor de Jeugd Amsterdam 2018. In welke mate kan inspraak op deze concept verordening de uitvoering van beleid op de Jeugdzorg in Amsterdam 2018 beïnvloeden?	Strikt genomen was het inderdaad juist geweest om eerst de nieuwe verordening vast te stellen en dan pas de regionale inkoop te regelen. Praktisch is dit echter niet haalbaar. Dit betekent dat als de gemeenteraden menen dat de verordening op onderdelen die de regionale inkoop raken aangepast moet worden, de gemeenten opnieuw met de gecontracteerde aanbieders in gesprek zullen moeten gaan. Overigens zijn de gemeenteraden wel betrokken geweest bij de regionale inkoop van specialistische jeugdhulp en hebben zij de inkoopstrategie onderschreven.	--
42.	Positief vinden wij in deze verordening de uitwerking van de toegang tot dyslexiezorg (artikel 3.8).	Zie reactie 33.	--
43.	<i>Hoofdstuk 2</i> Wij missen in de beschrijving van de basisvoorzieningen voor jeugdigen het beleidsperspectief om meer samenhang in het beleid aan te brengen en een relatie te leggen met bijvoorbeeld de aanpak armoede.	Rond de basisvoorzieningen zijn aparte beleidskaders stedelijk vastgesteld. De verordening jeugd lijkt daarvoor niet het geëigende instrument om deze beleidskaders te herhalen of uit te werken.	--

Nr.	Inspraakreactie	Reactie college	Wijziging verordeningstekst
44.	<i>Hoofdstuk 4</i> Is het niet zo dat er altijd combinaties mogelijk zijn van bijvoorbeeld langdurige zorg en Wmo-zorg of Werk- en inkomen en Wmo ondersteuning? Wij zien niet direct terug hoe dit is opgenomen in het beleid?	Op gezinsniveau kan er zeker sprake zijn van overlap tussen ondersteuning vanuit de Jeugdwet, Wmo en Participatiewet. Hoofdstuk 4 van de verordening probeert op de raakvlakken in de afstemming een en ander te regelen. Afstemming tussen hulpverleners is echter niet altijd nodig. Vaak weten ouders heel goed zelf de regie te voeren. Waar gezinnen daarin ondersteund moeten worden kunnen de lokale teams (en met name Samen DOEN) een rol spelen.	--
45.	We missen in de verordening een verbinding met de Dak- en thuisloze jongeren. Dat aantal neemt behoorlijk toe.	De dak- en thuisloze keten heeft (ook afhankelijk van de leeftijd van de jeugdige en of het om een gezin of jeugdige alleen gaat) met diverse wettelijke kaders van doen. De aanpak laat zich dan ook lastig beschrijven in een verordening op basis van de Jeugdwet.	--
46.	Wij zijn van mening dat in de hoofdstukken die betrekking hebben op de afstemming dat het belangrijk is dat jongeren en ouders in een vroeger stadium worden voorbereid op de consequenties van de overgang naar volwassenenzorg. Wij pleiten er voor dat jongeren en ouders hier i.p.v. de genoemde periode van 0,5 jaar, 1 jaar voor de kalenderleeftijd van 18 jaar hierover worden geïnformeerd. Vanuit het perspectiefplan van de jongere, dat alle levensdoelmeinen betreft, is het van o.i. van groot belang om tijdig een inschatting te maken van noodzakelijke zorg/hulp voor de toekomst. In dit kader gaat het erom dat jongeren samen met hun ouders heldere afspraken kunnen maken met o.a. de wijkteams, zorgverzekeraars en gecertificeerde instellingen om belemmeringen te voorkomen dan wel te verminderen bij een volgende levensfase. Mogelijk verdwijnt hierdoor onder andere de wachtlijst voor crisisopvang van 18+ jarigen.	De termijn staat niet genoemd in de verordeningstekst zelf. In de toelichting wordt gesproken van 'uiterlijk een half jaar voordat de jeugdige 18 jaar wordt.' Dat het ook eerder kan (en soms moet) is daarin meegenomen.	--
47.	Wij vinden het positief in de verordening om een breuk in het aanbod op het 18e jaar zoveel mogelijk te voorkomen, de inkoop voor begeleiding en kortdurend verblijf in het kader van de WMO wordt afgestemd.	--	--
48.	<i>Artikel 4.1 Afstemming gezondheidszorg</i> Vanaf de kalenderleeftijd van 18 jaar zijn jongeren zelf verplicht om een zorgverzekering af te sluiten. Bovendien geldt dan een eigen risico. Er zijn diverse signalen over problemen die ontstaan omdat jongeren hiervan niet op de hoogte zijn. Zo kunnen zij bijvoorbeeld een schuld opbouwen als zij zich	Deze informatieplicht van het lokale team is geregeld in artikel 4.1 van de verordening.	--

Nr.	Inspraakreactie	Reactie college	Wijziging verordeningstekst
	niet volgens de verplichting verzekeren. Wij zouden een informatieverplichting hierover willen opnemen in de Nadere Regels. Een eigen risico kan door de mogelijke kosten die hiermee gepaard gaan in onze ogen een ernstige belemmering zijn, om een bepaalde, noodzakelijke therapie voort te zetten. In dergelijke situaties gaat het niet alleen om informatie, maar ook om vooruit te kijken naar de mogelijkheden die er zijn.		
49.	<i>Artikel 4.5 Afstemming werk en inkomen</i> Ook hier pleiten wij voor een langere voorbereidingsfase van 1 jaar om jongeren en ouders te ondersteunen en naar de juiste voorzieningen toe te leiden, dan wel belemmeringen te verminderen.	In dit artikel worden geen termijnen genoemd. Het lijkt ons ook niet raadzaam om dit in een verordening vast te leggen.	--
50.	<i>Artikel 4.6 Afstemming wonen</i> Een langere voorbereidingsfase naar zelfstandig/begeleid wonen voor de 18+ jongeren lijkt vanzelfsprekend op de woningmarkt in Amsterdam. Daarbij willen wij graag pleiten voor het creëren van de noodzakelijke woonruimte.	In dit artikel worden geen termijnen genoemd. De gemeente zet fors in op het creëren van extra woonruimte voor (kwetsbare) jongeren.	--
51.	<i>Hoofdstuk 5</i> De Wmo-Adviesraad adviseert om aan de criteria a t/m e het cliënten perspectief toe te voegen zodat kwaliteit van hulp/zorg mede wordt bepaald door de hulpvrager en ouders..	Dit hoofdstuk handelt niet over de kwaliteit van de jeugdhulpaanbieders, maar over de verhouding prijs en kwaliteit. Een verwijzing naar het cliëntperspectief als stimulans om de kwaliteit van het aanbod te verbeteren of toetsen lijkt daarom hier niet op zijn plaats.	--
52.	Het is vooralsnog niet helder in de conceptverordening waar jongeren en ouders met hun (eventuele) klacht bij de gemeente terecht kunnen.	De klachtenregeling van de gemeente is elders geregeld. Er is geen aparte klachtenregeling van de gemeente in het kader van de Jeugdwet.	--
53.	<i>Hoofdstuk 6: beleidsparticipatie</i> Wij werden verrast door het artikel dat gaat over een Stedelijke adviesgroep Jeugd. Wordt dit een nieuw gemeentelijk orgaan? Hoe verhoudt dit zich tot de huidige Adviesorganen? Overigens zijn we benieuwd hoe de gemeente Amsterdam beleidsparticipatie verder vorm en inhoud wil geven.	De stedelijke adviesgroep Jeugd bestaat sinds 2015. Dit is dus geen nieuw orgaan. Misschien is de verwarring ontstaan doordat in deze verordening niet de naam Jeugdplatform gebruikt wordt, waaronder de adviesgroep beter bekend is.	--
54.	Besteed meer aandacht aan de diversiteit en kwaliteit binnen de zorgorganisaties. Houdt hier toezicht op o.a. door aandacht te besteden aan: + diversiteitsbeleid: Het is belangrijk dat alle organisaties streven naar het realiseren van een diverse niet homogene personeelssamenstelling. Dit kan ook de kloof tussen hulpverleners en ouders en jeugd helpen te overbruggen.	Kwaliteitsbeleid richting aanbieders is niet geregeld in de verordening jeugd, o.a. omdat ook de Jeugdwet en landelijke regelgeving op basis daarvan al veel regelt op dit punt. De aspecten die de Wmo-adviesraad noemt zijn wel meegenomen in de contractering en krijgen aandacht in het contractmanagement richting de aanbieders.	--

Nr.	Inspraakreactie	Reactie college	Wijziging verordeningstekst
	+ informatietoegankelijkheid: het blijkt in de praktijk vaak dat migranten onvoldoende bekend zijn met het recht op zorg waar zij een aanspraak op kunnen doen. Het is daarom van belang om ervoor te zorgen dat informatie toegankelijk wordt gemaakt. Er zou daarom meer geïnvesteerd moeten worden in laagdrempelige voorlichting voor ouders en jongeren. + aanpak werk- en stageproblematiek 18- /18+: creëren van stages of leerwerkplekken als opstap naar ervaring en arbeidsmarkt. Zorg voor bemiddeling naar stageplekken. Stimuleer een betere samenwerking tussen onderwijs en bedrijfsleven en dienstensector bij voorbereiding en tijdens de uitvoering van stages. Betrek ouders en jongeren bij dit beleid.		
55.	Naar onze mening ontbreekt een regel of passage waarin het gaat om de omschrijving van de rechten van een jongere op zelfbeschikking en de rechten van het kind in het algemeen. Ook in hoeverre jeugdigen zelf recht hebben op inspraak en in dat kader ook duidelijk omschreven hoe de verantwoordelijkheid van ouders en professionals wordt gedefinieerd.	De rechten van jeugdige zijn vastgelegd in landelijke wetgeving en internationale verdragen. Het lijkt niet gepast om dit in een lokale verordening te herhalen of aan te scherpen. In de toelichtende tekst wordt hier en daar wel gerefereerd naar wat hierover op landelijk niveau vastgelegd is.	--
56.	In onze ogen ontbreekt ook een opsomming van bijzondere omstandigheden en het daarbij behorende beleid: kinderen en jongeren in de (vrouwen)opvang, vluchtelingenkinderen, kinderen van gedetineerde ouders, etc. Dit geldt ook voor de jonge mantelzorgers, en broertjes en zusjes van kinderen met een beperking.	De verordening stelt alleen algemene kaders vast. Een uitwerking van de regels voor alle specifieke doelgroepen zou te ver voeren. Bovendien willen we niet alles in regels vastleggen, maar juist de professionals de ruimte bieden om te doen wat nodig is.	--
	7. Jeugdbescherming Regio Amsterdam 20 augustus 2017		
58.	Wat we missen in de verordening is het onderwerp veiligheid voor kinderen. Inzet van zowel de basisstructuur, de lokale teams, de gespecialiseerde jeugdhulp en de GI's op dat onderwerp is altijd nodig. Het lijkt erop dat deze taakstelling (in de woorden van oud-wethouder Asscher) 'we zijn allemaal jeugdbeschermers' niet terugkomt bij de taakstelling van oa lokale teams. Mede gezien de opdracht van de gemeente aan de zgn Vijfhoek vraagt deze ommissie herstel.	Juist omdat 'we allemaal jeugdbeschermers zijn' is het niet nodig of gepast de verantwoordelijkheden rond de veiligheid van kinderen in de lokale verordening richting specifieke voorzieningen te benoemen. De diverse gemeentelijke beleids- en uitvoeringsplannen op dit punt lijken daartoe meer geëigend.	--
59.	Wat we missen in de verordening is een actualisatie waar het gaat om de situatie dat in kader van preventieve jeugdbescherming in 2010 ook de GI's direct gespecialiseerde jeugdhulp kunnen inzetten. In de huidige verordening wordt alleen gesproken over de medisch specialisten en de lokale teams. Gaarne een actualisatie.	De gecertificeerde instellingen hebben inderdaad op grond van de Jeugdwet (artikel 3.5) sinds 2015 de zelfstandige bevoegdheid te bepalen welke jeugdhulp is aangewezen bij de uitvoering van de kinderschermingsmaatregel of jeugdreclassering. Al stelt het wetsartikel ook 'Zij overlegt hiertoe met het college van de gemeente waar de jeugdige zijn woonplaats heeft.' Aangezien deze bevoegdheid van de gecertificeerde instellingen bij wet geregeld is, gaat de gemeentelijke verordening (die de bevoegdheden van	<i>Aanpassing artikel 1.1</i> Was: 'lokaal team: een team van professionals, zoals bedoeld in artikel 2.2 en 2.5, dat door het college is aangewezen om de gemeentelijke toegang naar de individuele voorzieningen te verzorgen;' Wordt: 'lokaal team: een team van professionals, zoals bedoeld in artikel 2.2, 2.5 en 2.6, dat door het college is aangewezen om de gemeentelijke

Nr.	Inspraakreactie	Reactie college	Wijziging verordeningstekst
		het college regelt) hier niet verder op in. Wanneer er geen rechterlijke maatregel is en er dus sprake is van preventieve jeugdbescherming hebben de gecertificeerde instellingen niet op grond van de Jeugdwet een zelfstandige bevoegdheid om te bepalen welke jeugdhulp ingezet moet worden. De gemeente is echter voornemens de gecertificeerde instellingen wanneer zij preventieve jeugdbescherming uitvoeren in opdracht van het college dezelfde bevoegdheden te geven als de lokale teams in het toegang verlenen tot (hoog)specialistische jeugdhulp	toegang naar de individuele voorzieningen te verzorgen;. <i>Toevoeging lid aan artikel 2.6</i> 'De daartoe gemandateerde professional van de uitvoerder van preventieve jeugdbescherming neemt namens het college besluiten met betrekking tot het toekennen van specialistische en hoogspeciaalisch jeugdhulp.'
60.	<i>Artikel 2.2. Ouder- en Kindteams, lid f:</i> 'coördinatie van zorg wanneer meerdere hulpverleners betrokken zijn en dit gewenst wordt door de jeugdige of zijn ouders.' De doelgroep gezinnen van de GI's bestaat uit gezinnen waarvan met name de ouders vaak geen actieve ondersteuningsvraag hebben qua coördinatie van zorg. Wanneer deze gezinnen wel onder de definitie/doelgroep van de OK teams vallen en er geen actieve ondersteuningsvraag is hebben we dus een probleem. Een optie kan zijn om voor die gezinnen de criteria bij Samen DOEN aan te passen zodat deze gezinnen wel een regisseur krijgen die vinger aan de pols kan houden. We zijn benieuwd hoe de gemeente dit ziet.	Met deze bepaling wordt niet voor een andere doelgroepbepaling van de Ouder- en Kindteams gekozen. Ook zelfredzame ouders kunnen echter soms behoefte hebben aan (ondersteuning bij de) zorgcoördinatie. Denk aan ouders met een kind dat met diverse hulpverleners (ook buiten de jeugdhulp) te maken heeft. De inzet van Samen DOEN of gecertificeerde instelling is in die gevallen dan echter niet nodig.	--
61.	<i>Artikel 2.6 Preventieve jeugdbescherming, lid 4:</i> 'Het college kan nadere regels vaststellen met betrekking tot de inzet en duur van de preventieve jeugdbescherming.' We adviseren de gemeente uitdrukkelijk deze weg niet in te slaan. Het gaan werken met vaste termijnen waarmee de koppeling met het dreigen met dwang gelinkt is leidt niet tot een daadwerkelijke verandering in het gedrag van gezinnen. Onder de dreiging van 'wanneer u niet meewerkt zal over x maanden er een routing naar een maatregel als een OTS plaatsvinden wordt daarnaast maatwerk onmogelijk gemaakt. Daarnaast gaat gemeenten op deze wijze op een stoel zitten waar men niet op zou willen gaan zitten nl op de eigen professionele afwegingen van de GI's. NB de dagelijkse praktijk is zo dat er natuurlijk per gezin met doelen gekoppeld aan een tijdsperiode wordt gewerkt.	Deze bepaling had niet als doel om gezinnen te 'dreigen' met de inzet met dwang, omdat een traject preventieve jeugdbescherming een beperkte duur heeft. Doel was om uitvoerders (en daarmee jeugdigen en ouders) helderheid te geven hoe lang een preventief jeugdbeschermingstraject mag duren, bijvoorbeeld ook nadat een jeugdige achttien jaar is geworden. Deze zaken laten zich echter ook goed regelen in (contract)afspraken met de betrokken gecertificeerde instellingen. Daarom schrappen we deze bepaling.	<i>Artikel 2.6 vierde lid wordt geschrapt.</i>
62.	<i>Artikel 4.5 Afstemming werk en inkomen, lid 3:</i> 'Wanneer de jeugdhulpaanbieder er niet in slaagt om de financiële belemmeringen voor het slagen van de jeugdhulp weg te nemen, stelt zij hiervan het lokale team dan wel de betrokken gecertificeerde instelling op de hoogte, die zich	Wij ondersteunen deze zienswijze, zie eerste lid artikel 4.5.	--

Nr.	Inspraakreactie	Reactie college	Wijziging verordeningstekst
	vervolgens inspannt de jeugdige en/zijn ouders naar de betreffende gemeentelijke voorzieningen toe te leiden.’ Waar het gaat om financiële belemmeringen gekoppeld aan schulden en daarmee de benodigde inzet van schuldhulpverlening zien we hier het gevaar dat er telkens met situatie geëscaleerd dient te worden. Echter, uit de pilot Schuldhulpverlening - Jeugdbescherming - Samen DOEN is glashelder geworden dat er 1 belangrijke systeemconditie is die bij het wegnemen zorgt voor het niet hoeven te escaleren per situatie. Het gaat hierbij om de mogelijkheid cq opdracht aan de SHV vanuit de Inkoop om outreachend bij gezinnen te werken. Dit is een voorwaarde om daadwerkelijk de schuldenproblematiek in gezinnen te doorbreken.		
63.	<i>Artikel 2.6 Preventieve jeugdbescherming, toelichting:</i> ‘De gecertificeerde instellingen die in Amsterdam de jeugdbescherming en –reclassering uitvoeren mogen ook gezinnen begeleiden zonder dat er sprake is van een kinderschermingsmaatregel of jeugdreclasseringsmaatregel. In die gevallen wordt gesproken van preventieve jeugdbescherming. In de meeste gevallen zal een lokaal team in goed overleg met de jeugdige en zijn ouders een gezin aanmelden bij de gecertificeerde instelling. Ook een melding bij Veilig Thuis kan aanleiding zijn om een gezin in contact te brengen met een gecertificeerde instelling. De preventieve jeugdbescherming is altijd vrijwillig. Doel is juist om dwangmaatregelen te voorkomen.’ Doel is dat kinderen veilig kunnen opgroeien. Los of dat met of zonder een maatregel is. Kortom het is mooie bijvangst wanneer dit lukt zonder maatregel maar is nooit een doel op zich.	Overkoepelend doel van de inzet van alle betrokkenen in het jeugdstelsel is inderdaad dat kinderen veilig opgroeien. In deze toelichting op artikel 2.6 wordt echter specifiek gesproken over de doelgroep die preventieve jeugdbescherming ontvangt. In sommige gevallen kan een rechterlijke maatregel inderdaad alsnog nodig zijn. Om misverstanden te voorkomen zullen we de zin ‘Doel is juist om dwangmaatregelen te voorkomen’ schrappen.	In toelichting op artikel 2.6 wordt de zin ‘Doel is juist om dwangmaatregelen te voorkomen’ geschrapt.
	8. Eigen Kracht Centrale d.d. 21 augustus 2017		
65.	<i>Artikel 1.1 Begripsbepaling</i> Bij uitleg perspectiefplan mist: van wie is het plan en wie voert waarover de regie. Voorstel om dit op te nemen in verordening zodat er vanaf de start helderheid is over regievoering (regie bij ouders/jeugdige is immers een doelstelling van de nieuwe inkoopstrategie). Tekstsuggestie: perspectiefplan: het document waarin de ondersteuningsbehoeften van de jeugdige en/of zijn ouders zijn vastgelegd samen met de doelen (beoogde resultaten) en hoe deze te bereiken, waarin afspraken staan over wie waarover regie voert en waarin op verschillende levensgebieden de gezinssituatie in kaart gebracht wordt om een effectieve ondersteu-	Openingszin van de toelichting op de begripsbepaling van het perspectiefplan is: ‘het perspectiefplan is van de jeugdige en/of zijn ouders.’ We achten het niet gepast om in de begripsbepaling op te nemen ‘waarin afspraken staan over wie waarover regie voert’, omdat de regie altijd bij de jeugdige en zijn ouders ligt. Overigens is regie een zeer lastig begrip. Regie bij de ouders betekent natuurlijk niet dat de hulpverlener niet een eigen professionele verantwoordelijkheid heeft om te doen wat nodig is.	--

Nr.	Inspraakreactie	Reactie college	Wijziging verordeningstekst
	ning van de jeugdige mogelijk te maken.		
66.	In dit rijtje staat niet in familiegroepsplan genoemd. In de verordening komt het familiegroepsplan ter sprake op een manier die niet helemaal klopt met de werkelijkheid, wellicht goed om het daarom ook hier op te nemen. Tekstsuggestie: familiegroepsplan: hulpverleningsplan of plan van aanpak opgesteld door de ouders, samen bloedverwanten, aanverwanten of anderen die tot de sociale omgeving van de jeugdige behoren. Het gemeentelijke beleid inzake preventie, jeugdhulp, kindbeschermingsmaatregelen en jeugdreclassering en de uitvoering van jeugdhulp, kindbeschermingsmaatregelen en jeugdreclassering is gericht op: ... g. het tot stand brengen en uitvoeren van familiegroepsplannen en het verlenen van hulp op basis van familiegroepsplannen, ter uitvoering van artikel 4.1.2 en indien sprake is van vroege signalering van opgroei- en opvoedingsproblemen, psychische problemen en stoornissen. (uit: Jeugdwet).	Begrippen die in de Jeugdwet zelf gedefinieerd staan worden in de regel niet opgenomen in de begripsbepaling van lokale verordening om misverstanden te voorkomen. Omdat het begrip 'familie-groepsplan' nog steeds weinig ingeburgerd is, denken we echter toch dat het raadzaam is dit wel te doen. We zullen de begripsbepaling uit de Jeugdwet hier dus opnemen.	<i>Toevoeging aan artikel 1.1</i> 'familiegroepsplan: hulpverleningsplan of plan van aanpak opgesteld door de ouders, samen met bloedverwanten, aanverwanten of anderen die tot de sociale omgeving van de jeugdige behoren;'.
67.	<i>Artikel 2.2 Ouder- en Kindteams, lid 2b</i> b1. informatie over en gelegenheid bieden aan het maken van een familiegroepsplan zoals beschreven in de Jeugdwet. Indien gevraagd ondersteuning bieden bij het opstellen ervan. b2. ondersteuning bij het opstellen van een perspectiefplan en indien aanwezig het familiegroepsplan daarbij leidend laten zijn.	In de omschrijving van de taken van het Ouder- en Kindteam worden perspectiefplan en familiegroepsplan inderdaad te gemakkelijk op een lijn gezet. Bovendien is het ondersteunen bij het opstellen van een perspectiefplan niet alleen een taak van de Ouder- en Kindteams.	<i>Aanpassing artikel 2.2 lid 2b</i> Was: 'ondersteuning bij het opstellen van een perspectiefplan of familie-groepsplan;' Wordt: 'informatie over het familiegroepsplan en mogelijkheden tot ondersteuning bij het opstellen ervan;'
68.	<i>Artikel 3.4 Toegangsproces algemeen, lid 6</i> (...) ... opgestelde perspectiefplan en de toets hiervan door het lokale team. Tekstsuggestie: (...) ... opgestelde familiegroepsplan of perspectiefplan waarin het familiegroepsplan wordt opgevolgd en de toets hiervan door het lokale team.	Dit lid handelt specifiek over de rol van het lokale team bij het perspectiefplan na een artsverwijzing naar hoogspecialistische zorg. Een algemene verwijzing naar het familiegroepsplan lijkt hier daarom niet op zijn plaats.	--
69.	<i>Artikel 3.5 Het gesprek en het perspectiefplan</i> Hierin mist input m.b.t. het familiegroepsplan Tekstsuggesties om toe te voegen: - informatie geven over het familiegroepsplan - hoe, indien van toepassing, het familiegroepsplan wordt gevolgd in het perspectiefplan - afspraken wie waarover regie voert, zowel inzake het plan als de uitvoering	In dit artikel komt het perspectiefplan aan de orde als het document waarin lokaal team en de jeugdige en/of zijn ouders samen de hulpvraag en beoogde resultaten verwoorden. Wanneer een jeugdige of ouders met een reeds opgesteld familiegroepsplan bij het lokale team binnenkomt, zal dit natuurlijk als basis dienen voor het gesprek. Om dit duidelijk te maken stellen we voor een extra lid aan artikel 3.5 toe te voegen.	<i>Toevoegen extra lid in artikel 3.5 (na lid 1):</i> 'Wanneer jeugdige en/of zijn ouders reeds een familiegroepsplan opgesteld hebben, vormt dit het uitgangspunt voor het gesprek zoals beschreven in het eerste lid.'

Nr.	Inspraakreactie	Reactie college	Wijziging verordeningstekst
70.	<i>Tekstsuggestie bij lid 1.1b:</i> - wie kan er meedenken en wat kunnen de jeugdige, zijn ouders en het sociale netwerk zelf doen om de hulpvraag te beantwoorden,	Het <u>meedenken</u> over mogelijke oplossingen van kernspelers uit het sociale netwerk is inderdaad belangrijk, maar inbegrepen in het zelf naar een antwoord zoeken voor de hulpvraag.	--
71.	<i>Artikel 3.6 Criteria en afwegingsfactoren bij de toekenning</i> Lid 1b: De 'jeugdige zelf' i.p.v. 'jeugdige op eigen kracht'. Term eigen kracht betekent in beleid diverse organisaties veelal iets anders, dus kan verwarring geven omdat hier te doen.	Verwarring over de term 'eigen kracht' moet inderdaad voorkomen worden.	<i>Aanpassing artikel 3.6 lid 2b</i> Was: 'de jeugdige op eigen kracht, of met zijn ouders of andere personen...'; Wordt: 'de jeugdige zelf, of met zijn ouders of andere personen...';.
72.	<i>Artikel 4.4 Afstemming maatschappelijke ondersteuning</i> Opmerking: zowel de Jeugdwet als de Wmo bieden het recht op het maken van een plan door de ouder/jeugdige met familie/netwerk. Deze plannen zijn leidend voor de hulpverlening en vormen daarom de basis van perspectiefplan/hulpverleningsplan.	Zie reactie 64.	--
73.	<i>Algemene toelichting</i> In de tweede alinea, tweede zin mist een verwijzing naar het familiegroepsplan: Voor de start van de specialistische jeugdhulp wordt een breed perspectiefplan door en voor een gezin opgesteld. Tekstsuggestie: Voor de start van de specialistische jeugdhulp wordt een breed perspectiefplan door en voor een gezin opgesteld, gebaseerd op het - indien aanwezig - familiegroepsplan.	Zie reactie 64.	--
74.	<i>Algemene toelichting</i> Bij het eerste streepje, bovenaan staat: - eigen regie door ouders centraal, waar nodig met ondersteuning door het lokale team; De uitwerking van die eigen regie komt nauwelijks terug in de Verordening en kan dus makkelijk naar de achtergrond verdwijnen voor de professional. Suggestie: door in het perspectiefplan afspraken vast te leggen wie waarover regie voert, blijft dit voortdurend onderwerp van aandacht en gesprek.	Zie reactie 60.	--
75.	<i>Toelichting begripsbepaling Ouder</i> In de laatste regel van deze alinea staat: 'Ook andere opvoeders dan de ouders of verzorgers (denk aan een leerkracht) kunnen natuurlijk betrokken raken bij de jeugdhulp.' Hier missen naasten die waarschijnlijk ook zorgen hebben over de jeugdige en/of het gezin.	De formulering 'denk aan een leerkracht' geeft al aan dat we hier niet uitputtend hebben willen zijn. De uitbreiding is echter prima.	<i>Toevoeging toelichting begrip Ouder</i> Was: 'Ook andere opvoeders dan de ouders of verzorgers (denk aan een leerkracht) kunnen natuurlijk betrokken raken bij de jeugdhulp.' Wordt: 'Ook andere opvoeders dan de ouders of verzorgers (denk aan naaste

Nr.	Inspraakreactie	Reactie college	Wijziging verordeningstekst
	Suggestie: (denk aan naaste familieleden als opa, oma, oom, tante, volwassen broer of zus of naaste vrienden, een leerkracht of anderen die dichtbij staan en zich zorgen maken)		familieleden, een leerkracht of anderen die dichtbij staan) kunnen natuurlijk betrokken raken bij de jeugdhulp.'
76.	<i>Toelichting begripsbepaling Perspectiefplan</i> De laatste zin is: Het familiegroepsplan is het gezinsplan dat zonder betrokkenheid van hulpverleners (lokale team, jeugdhulpaanbieder of gecertificeerde instelling) wordt opgesteld. Dit is onvolledig, hulpverleners kunnen wel degelijk informatie leveren voor zo'n plan en kunnen voorwaarden voor veiligheid stellen.	De toevoeging is inderdaad op zijn plaats.	<i>Toevoeging toelichting Perspectiefplan:</i> 'Hulpverleners kunnen wel informatie inbrengen voor het familiegroepsplan en voorwaarden voor veiligheid stellen.'
77.	<i>Toelichting artikel 2.2, tweede lid onderdeel b</i> Koppeling met familiegroepsplan mist hier, daarom voorstel om toe te voegen aan deze alinea: Wanneer ouders/jeugdige al een familiegroepsplan heeft gemaakt, wordt dit opgevolgd in het perspectiefplan.	Hier zal een toelichting toegevoegd worden op het nieuw voorgestelde lid, zie reactie 64.	--
78.	<i>Toelichting, artikel 2.2 tweede lid onderdeel f</i> Deze alinea start met: 'Zorgcoördinatie is een lastig begrip in de hulpverlening. De regie ligt allereerst bij de jeugdige en zijn ouders zelf.' Hoe dat geregeld is, is niet beschreven. Het risico dat de professional die hoofaanemer/zorgcoördinator regie voert, is daardoor aanzienlijk. Daarom het voorstel om op te nemen dat er afspraken worden vastgelegd over wie waarover regie voert. Tekstsuggestie: Zorgcoördinatie is een lastig begrip in de hulpverlening. De regie ligt allereerst bij de jeugdige en zijn ouders zelf. In het perspectiefplan worden afspraken vastgelegd over wie waarover regie voert.	Zie reactie 60.	--
79.	<i>Toelichting artikel 3.4 vierde lid, onderdeel b én zesde lid,</i> In beide alinea's mist de check of er een familiegroepsplan aanwezig is en of de ouders/jeugdige dit alsnog wil maken.	Bij een huisarts, jeugdhulp of medisch specialist mag zelfstandig naar jeugdhulp verwijzen. De gemeente kan deze medici niet de verplichting opleggen om te checken of er een familiegroepsplan aanwezig is. Als het lokale team alsnog betrokken raakt kan dit wel, zie dan reactie 64.	--
80.	<i>Toelichting artikel 3.5 tweede lid: het perspectiefplan</i> Er staat: 'Ook de inhoud van het perspectiefplan is in de verordening niet in detail beschreven. Wel dát uitkomsten van het gesprek altijd in het perspectiefplan vastgelegd worden.' Hier mist de koppeling met het familiegroepsplan. Tekstsuggestie:	Zie reactie 64.	--

Nr.	Inspraakreactie	Reactie college	Wijziging verordeningstekst
	Ook de inhoud van het perspectiefplan is in de verordening niet in detail beschreven. Wel dát uitkomsten van het gesprek altijd in het perspectiefplan vastgelegd worden en dat, wanneer er al een familiegroepsplan is, dit leidend is voor het perspectiefplan.		
	9. OCO d.d. 21 augustus 2017		
82.	Een belangrijk uitgangspunt van de Jeugdwet is het versterken van de eigen regierol van gezinnen. Om invulling te geven aan die rol, is het belangrijk dat ouders en jongeren toegang hebben tot informatie en onafhankelijke ondersteuning. Zonder goede kennis over procedures, rechten en plichten, kunnen ouders en jongeren in een afhankelijke positie gebracht worden wanneer ze jeugdhulp nodig hebben. De verordening Zorg voor de Jeugd biedt bij het lezen voor ouders onvoldoende duidelijkheid over de werkwijze en hun rechten en plichten. Slechts ouders die al goed de weg weten, zullen de verordening werkelijk kunnen begrijpen. We adviseren een duidelijk overzicht van de gemeentelijke werkwijze en de rechten en plichten van ouders in écht begrijpelijke taal te maken.	Bij publicatie van de verordening zal de gemeente ook zorgdragen voor een publiekversie.	--
83.	Naast transparante informatie is ook onafhankelijke cliëntondersteuning van belang voor het invullen van de regierol van gezinnen. De verordening biedt geen duidelijkheid over de mogelijkheid van onafhankelijke cliëntondersteuning binnen de jeugdhulp. Op de website van de gemeente wordt verwezen naar de Ouder- en Kindteams voor cliëntondersteuning. Ook MEE verwijst naar de Ouder- en Kindteams. In hoeverre is er in Amsterdam sprake van werkelijke onafhankelijke cliëntondersteuning? Hoe worden de verschillende rollen afgebakend? En hoe worden ouders hierover geïnformeerd? Juist wanneer ouders vastlopen in het web van leerplicht, diagnostiek en behandeling, ontbreekt het ouders aan toegankelijke en onafhankelijke cliëntondersteuning.	Ouders en jeugdigen kunnen gebruik maken van de vertrouwenspersonen van het AKJ of Cliëntenbelang Amsterdam benaderen. De eerste is een landelijke voorziening op basis van de Jeugdwet en daarom niet in deze lokale verordening opgenomen. De tweede is een voorziening op basis van de Wmo 2015. In de publiekversie van de verordening zullen we jeugdigen en ouders wel op deze mogelijkheden wijzen.	--
84.	Op het terrein van diagnostiek en behandeling voor leerlingen met dyslexie, worden we bij OCO vaak geconfronteerd met vragen en knelpunten waar ouders tegen aan lopen. Ouders zijn sterk afhankelijk van de inzet van de school om verwezen te worden voor diagnostisch onderzoek en daarmee ook om in aanmerking te komen voor behandeling of aanpassingen. Uit onderzoek van RadarAdvies in 2016 bleken ook de grote verschillen tussen scholen wat betreft de verwijzingen. Vanuit de ene school is het voor leerlingen veel 'makkelijker' om onderzocht te worden op dyslexie dan vanuit een andere	Over de precieze werkwijze en bevoegdheden van de poortwachter is de gemeente nog in gesprek met de scholen en het samenwerkingsverband. De inzet van de poortwachter is echter nu juist bedoeld om meer grip te krijgen op de verschillen tussen de scholen, niet om ouders afhankelijker te maken van de school. De poortwachter toetst het leerlingdossier en heeft een eigen bevoegdheid om hierover te oordelen, waarmee de ouder zich vervolgens kan melden bij de dyslexiebehandelaar.	--

Nr.	Inspraakreactie	Reactie college	Wijziging verordeningstekst
	school. In de nieuwe verordening kiest de gemeente ervoor om te gaan werken met een poortwachter dyslexie. Op dit moment zijn de nadere regels en de werkwijze hiervoor nog niet bekend. In de toelichting op de verordening staat dat het de intentie is dat de poortwachter toetst of de school zelf eerst wel de juiste acties heeft ondernomen om de achterstanden van de leerling weg te werken. Een risico dat OCO ziet, op basis van de ervaringen van ouders, is dat ouders hiermee nog sterker afhankelijk worden van de school. Als de school volgens de poortwachter onvoldoende inzet heeft gepleegd, dan is ook geen verwijzing voor diagnostiek mogelijk. De leerling wordt hiermee dubbel gestraft. In hoeverre kan de poortwachter de school dwingen tot het inzetten van bepaalde acties? Hoe wordt voorkomen dat de verschillen tussen scholen juist worden vergroot? Hoe wordt de tweede-ling tegengegaan van ouders die het onderzoek wel en niet zelf kunnen betalen? En kunnen ouders, als ze het niet eens zijn met de inzet of inschatting van de school, ook zelf een verwijzing krijgen voor diagnostisch onderzoek?		
85.	Een tweede knelpunt dat OCO ziet is de leeftijdsgrens. De afgelopen jaren is alleen diagnostisch onderzoek en behandeling voor leerlingen met dyslexie vergoed in de leeftijd van 7 tot 13 jaar. In de nieuwe verordening is dit losgelaten, maar is onduidelijk of in de nadere regels deze grens toch weer gesteld gaat worden. Het uitgangspunt bij onderzoek en behandeling dient de leerling te zijn, en de ondersteuning die nodig is om zich optimaal te kunnen ontwikkelen en te kunnen leren. Hierbij past het niet om een arbitraire leeftijdsgrens te stellen. Ook bij andere typen behandeling wordt dit niet gedaan. Voor de meeste leerlingen zal dyslexie gesignaleerd worden tijdens de basisschoolleeftijd. Er zijn echter kinderen waarbij dit niet zo is. Dat kan te maken hebben met de werkwijze van de school. Ook zijn er leerlingen die pas na hun 13e naar Nederland komen, of leerlingen waarbij dyslexie minder snel wordt opgemerkt, zoals leerlingen met een migranten-achtergrond of meer- of hoogbegaafde leerlingen. Leerlingen die vanwege hun begaafdheid op de basisschool hun problemen vanwege dyslexie nog konden compenseren, lopen door de verschillende talen in het voortgezet onderwijs toch tegen drempels aan. Het loslaten van de leeftijdsgrens zou een belangrijke stap kunnen zijn.	Er worden wel nadere regels gesteld over de leeftijdsgrens voor dyslexiezorg. De gemeente is in het kader van de Jeugdwet alleen verantwoordelijk voor de behandeling van <u>ernstige</u> dyslexie. Deze wordt altijd in de basisschoolleeftijd vastgesteld (hoge uitzonderingen daargelaten, als kind bijvoorbeeld vanuit het buitenland komt). Hoogbegaafdheid kan ernstige dyslexie ook niet compenseren. Dyslexie kan (en wordt) wel degelijk ook vaak later vastgesteld, maar dan is geen sprake van ernstige dyslexie (wat niet wil zeggen dat zij niet belemmerend kan zijn in de schoolcarrière). Ondersteuning zou in die gevallen vanuit het onderwijs georganiseerd moeten worden. Voor kinderen in het VO is een apart protocol binnen het Masterplan dyslexie opgesteld.	--
86.	Veel leerlingen die begeleiding of behandeling nodig hebben vanuit de Jeugdwet hebben ook op school extra ondersteuning nodig. Voor relatief simpele ondersteuning is dit vaak	Passend onderwijs en jeugdhulp zijn in verschillende wetten geregeld en kennen verschillende financieringsstromen en bestuurlijke verantwoordelijken. Zo mag alleen het Samenwerkings-	--

Nr.	Inspraakreactie	Reactie college	Wijziging verordeningstekst
	makkelijker te organiseren dan voor complexere of uitgebreide ondersteuning. We zien in de praktijk dat gezinnen vastlopen door het gebrek aan samenwerking tussen jeugdhulp en school, of door de complexiteit van procedures. In de nieuwe verordening wordt op het terrein van afstemming o.a. extra aandacht gegeven aan de samenhang tussen voorzieningen voor jongeren onder de 18, en jongeren boven de 18. Inderdaad een belangrijk aandachtspunt. We missen echter een echte samenwerking tussen jeugdhulp in onderwijs. Zo wordt vanaf 2018 gestart met het werken met een 'perspectiefplan'. Binnen passend onderwijs wordt gewerkt met een 'ontwikkelingsperspectief'. Voor leerlingen die zowel jeugdhulp als ondersteuning vanuit passend onderwijs nodig hebben, zijn dit gescheiden trajecten. Een dubbele belasting voor ouders, maar ook een gemiste kans voor het werkelijk realiseren van een belangrijke doelstelling van de Jeugdwet: 'Eén gezin, één plan'. Voor het creëren van echt maatwerk is een integrale werkwijze nodig. Daarbij gaat het niet over de vraag 'Onder welke verantwoordelijkheid valt deze ondersteuning?', maar vormt de leerling (incl. omgeving) het uitgangspunt. Met name voor de groep leerlingen die thuiszit of dreigt thuis te zitten, is maatwerk noodzakelijk. Afstemming van het gebruik van het PGB, advies van de schoolarts, een actieve rol van de leerplichtambtenaar, passende ondersteuning thuis en op school: allemaal zijn ze nodig voor oplossingen voor de complexere situaties.	verband een toelaatbaarheidsverklaring voor het speciaal onderwijs afgeven en kan alleen de gemeente beslissen over de inzet van specialistische jeugdhulp. Een lokale verordening jeugd kan dit niet oplossen. In de verordening Jeugd is wel opgenomen dat de afstemming tussen onderwijszorg, leerplichtzaken en jeugdhulp in het perspectiefplan vorm moet krijgen. Op het niveau van het individu kan daarmee de integrale aanpak tot stand komen. De gemeente zet er actief op in dat de betrokken professionals dit kunnen realiseren, o.a. via gezamenlijke trainingen en door specifieke werkafspraken op schoolniveau. Zo wordt er op het ogenblik onderzocht hoe de toelaatbaarheidsverklaring (TLV) die nodig is voor de plaatsing op een school voor speciaal onderwijs en het besluit tot inzet van jeugdhulp beter op elkaar afgestemd kunnen worden. Daarnaast is geregeld dat op elke school medewerkers van het Ouder- en Kindteam actief zijn, en dat op scholen voor speciaal onderwijs (vanaf schooljaar 2018/2019) aanvullend ook specialistische jeugdhulp op school wordt geboden, als vrij toegankelijke voorziening. Deze specialistische jeugdhulp op het Speciaal Onderwijs is ondersteunend aan de doelen die op school zijn vastgesteld, deze jeugdhulpverleners sluiten aan bij het zorgteam van de school. De gemeente Amsterdam werkt intensief samen met de Samenwerkingsverbanden Primair en Voortgezet Onderwijs Amsterdam om de aansluiting tussen preventie, jeugdhulp en onderwijszorg nog beter vorm te geven.	
87.	Naast het samenwerken bij het vormgeven van de juiste ondersteuning thuis en op school, zien we dat de rol van de leerplichtambtenaar erg wisselend is bij leerlingen die extra ondersteuning nodig hebben. In sommige situaties is de leerplichtambtenaar nauw betrokken bij het voorkomen van thuiszitten. In andere situaties wordt thuiszitten van leerlingen die wel kunnen leren gedoogd, op advies van school. Er lijkt geen duidelijke werkwijze te zijn. Ouders geven ook aan dat leerplicht of een melding bij Veilig Thuis soms als pressiemiddel worden gebruikt om een bepaald onderwijsaanbod of een verwijdering van school te accepteren. Dit is onwenselijk, vooral in situaties waarbij ouders zich enorm inzetten voor de juiste plek voor hun kinderen, en school de deur dicht houdt. Het inzetten van 'drang' en 'dwang' wordt dan gezien als aanpak, terwijl het een passende onderwijsplek niet dichterbij brengt. Het belang van de leerling dient centraal te staan. Doorzettingsmacht voor het plaatsen van een leerling op een passende school is	De gemeente geeft uitvoering aan een plan om thuiszitten tegen te gaan. Zij doet dit samen met de Samenwerkingsverbanden van het onderwijs, maar ook hulpverlenende instellingen en het Openbaar Ministerie zijn betrokken. Centraal onderdeel is alle regels en procedures en werkafspraken rond verzuim en thuiszitten opnieuw tegen het licht te houden en te verbeteren. Daarvoor is een nieuwe aanpak in ontwikkeling waarbij leerplichtambtenaar, ouder- en kindadviseur en school nauw samenwerken. Via huisbezoeken wordt gezorgd voor een nauwe betrokkenheid van ouders. Deze werkwijze wordt nu in een pilot beproefd. Onderwijs (de school), Ouder- en Kindteam en leerplichtambtenaar maken op schoolniveau afspraken over hun onderlinge samenwerking, in relatie tot wat er op die school nodig is. In het kader van de thuiszittersaanpak wordt ook de procedure aangescherpt om tot een vrijstelling van leerplicht te komen. In de nieuwe aanpak wordt daarin standaard het advies ingewonnen van Samenwerkingsverband en waar relevant het Ouder- en	--

Nr.	Inspraakreactie	Reactie college	Wijziging verordeningstekst
	in het belang van de leerling. Hiervoor is meer structurele samenwerking en afstemming tussen onderwijs, jeugdhulp en leerplicht noodzakelijk.	Kindteam over mogelijke hulp- c.q. onderwijsmogelijkheden. Een vrijstelling (artikel 5 sub a Leerplichtwet) wordt alleen afgegeven op basis van een advies van een onafhankelijk arts of gedragsdeskundige.	
	10. Kinderombudsman Amsterdam d.d. 22 augustus 2017		
89.	Overweeg om bij de publicatie op Amsterdam.nl de toelichting steeds per artikel te laten volgen, dat maakt het veel leesbaarder. Ik begrijp dat er ook nog nadere regelgeving gaat komen. Als die ook onder artikel + toelichting wordt gepubliceerd bewijst je het publiek een dienst.	Zie reactie 16.	--
90.	Niet duidelijk is wanneer er sprake is van beslissingen waartegen bezwaar en beroep mogelijk is. Voorbeelden: - een algemene voorziening is toegankelijk zonder toegangsbeoordeling of 'op basis van een beperkte toegangsbeoordeling' (artikel 1.1). Als die beperkte toegangsbeoordeling toegang tot de algemene voorziening uitsluit moeten diegenen die het aangaan zich daartegen kunnen verzetten. Dat is vooral ook van belang nu jullie een deel van de specialistische jeugdhulp als algemene voorziening op de SO-scholen willen organiseren. In de praktijk ervaren wij nu al problemen als ouders specialistische jeugdhulp willen inzetten op de school van hun kind en de school vindt dat niet nodig. Dat wordt toch niet anders als je er een algemene voorziening van maakt? Dus is een bezwaar / beroepsmogelijkheid nodig. - In hoeverre is dit alles afgestemd met de beide Samenwerkingsverbanden? - Hetzelfde probleem bij artikel 2.3, tweede lid, waarin wordt bepaald dat de zorgaanbieder beslist over de toegang. - Het perspectiefplan is de basis voor de toekenning van specialistische en hoogspecialistische jeugdhulp door het College. Daar zijn de bezwaar-en beroepsmogelijkheden duidelijk. Maar wat als jeugdige en/of ouders er met lokale team en/of jeugdhulpaanbieder niet uitkomen? Ik begrijp uit de toelichting dat het perspectiefplan eigendom is van de jeugdige/ouder, maar ik kom op verschillende plekken tegen dat het geaccordeerd moet worden door het lokale team en/of de jeugdhulpaanbieder. Wat als dat niet gebeurt, men komt er niet uit? Ik lees in artikel 3.7, vijfde lid onder b. dat dan wel een besluit volgt, maar daar zit het wel erg verstopt.	Niet alle algemene voorzieningen zijn voor iedereen toegankelijk. Zo is duidelijk dat bijvoorbeeld de Samen DOEN aanpak zich richt op een specifieke doelgroep en richt het aanbod op de scholen voor speciaal onderwijs zich vanzelfsprekend op jeugdigen die onderwijs volgen op deze instellingen. Jeugdigen en ouders kunnen niet in bezwaar als hen toegang tot deze voorzieningen wordt onthouden omdat zij niet tot de doelgroep behoren. Over de jeugdhulpvoorzieningen in het onderwijs is intensief contact met de samenwerkingsverbanden. Ook hier geldt dat sommig aanbod O&O zich richt op specifieke doelgroepen (bijvoorbeeld zwangere vrouwen). Wanneer de aanbieder een jeugdige of ouder de toegang weigert kan deze niet in bezwaar en beroep. Het besluit van het college volgt in de regel na een gesprek door een lokaal team en het perspectiefplan dat daarvan de weerslag is. Wanneer een ouder er niet uitkomt met het lokale team dient hij/zij een eigen perspectiefplan in waarop het lokale team beslist. Vaak zal dit dan inderdaad een weigeringsbesluit zijn. Voor specialistische jeugdhulp kan een ouder ook kiezen voor de route via de huisarts waar geen perspectiefplan verplicht is. Voor hoogspecialistische jeugdhulp kan een ouder ook via de huisarts binnenkomen bij de aanbieder, maar deze zal dan samen met de ouders en het lokale team alsnog een perspectiefplan moeten opstellen. Wanneer de ouder de betrokkenheid van het lokale team in dat	

Nr.	Inspraakreactie	Reactie college	Wijziging verordeningstekst
	Ik weet niet of die bepaling opgaat voor alle gevallen dat er geen overeenstemming is. Uit de toelichting maak ik bovendien op dat ouders/jeugdige dan eenzijdig perspectiefplan opstellen en dat het lokale team dan beslist. Die beslissing laat zich raden, dus hoe praktisch is dat? Of moet jeugdige en/of ouder klachtprocedure beginnen om eerst een inhoudelijk gesprek – mogelijk met een mediator of andere deskundige - te kunnen voeren, voordat ze eenzijdig perspectiefplan opstellen en om negatieve beslissing vragen? Wat gebeurt er bijvoorbeeld bij artikel 3.4, zesde lid (huisartsverwijzing) als er geen overeenstemming over perspectiefplan is?	geval niet wenst kan hij/zij gebruik maken van de optoutregeling.	
91.	Het artikel over het gesprek en het perspectiefplan, 3.5, is lastig leesbaar. Het is beter als lid 2 en 3 van volgorde wisselen.	We zijn het met u eens dat deze aanpassing de leesbaarheid verbetert.	<i>Omwisselen 2^e en 3^e lid artikel 3.5</i>
92.	In 3.9 komt een oude discussie terug. De voorwaarde dat in het pgb-plan gemotiveerd moet worden waarom zorg in natura niet toereikend is lijkt gebaseerd op artikel 8.1.1 Jeugdwet, maar is net niet hetzelfde. Ingevolge artikel 8.8.1 Jeugdwet moet gemotiveerd worden waarom ZIN in dit geval niet passend is. Het verschil is subtiel, maar doorslaggevend als een jongere bijvoorbeeld al jaren naar tevredenheid gebruik maakt van een bepaalde niet-gecontracteerde voorziening (en aan de overige voorwaarden voor een pgb wordt voldaan). Voor die jongere is die niet-gecontracteerde voorziening dan passend, ook al zou ZIN toereikend kunnen zijn. Het verdient hier aanbeveling om de tekst van de Jeugdwet te volgen.	Eens. De verordeningstekst is hier ook niet consistent (vergelijk eerste en tweede lid onderdeel a).	<i>Aanpassing artikel 3.9 lid 2a</i> Was: 'de motivatie waarom zorg in natura niet toereikend en een persoonsgebonden budget gewenst is;' Wordt: 'de motivatie waarom zorg in natura niet passend en een persoonsgebonden budget gewenst is;'
93.	Ik las overigens met instemming in de toelichting bij artikel 3.10 dat het lokale team een inschatting maakt of het door de pgb-zorgverlener gevraagde tarief reëel is, dat lijkt een verbetering ten opzichte van de oude regeling waar werd gewerkt met vaststaande gemiddelde tarieven.	--	--
94.	Ik zie dat jullie een professional definiëren als iemand die 'in de regel' geregistreerd staat in het Kwaliteitsregister Jeugd of in BIG. Dat is mooi, laat in voorkomende gevallen ruimte voor maatwerk. Om dezelfde reden ben ik blij dat er een hardheidsclausule is opgenomen.	--	--
95.	Hoofdstuk 4, over de afstemming met andere voorzieningen, is een belangrijk onderdeel van de Verordening. Als ik het goed zie is het belangrijkste verschil met hoe het in de oude verordening was geformuleerd dat het college zorg draagt,	--	--

Nr.	Inspraakreactie	Reactie college	Wijziging verordeningstekst
	maar dat de lokale teams het werk moeten doen. Omdat het college voor al deze afstemming zorg moet dragen is de vraag wie / welke dienst coördineert en/of het voortouw neemt een vraag die buiten de verordening kan blijven. In de praktijk komen wij de meeste praktijkproblemen tegen bij de uitvoering van de afstemming door de lokale teams, vooral ook omdat het nog onvoldoende in de mindset van die lokale teams (en de GI's) zit. Ik denk daar graag verder met jullie over na. We zouden bijvoorbeeld in het najaar eens een bijeenkomst naar aanleiding van praktijkvoorbeelden kunnen organiseren, om na te gaan waar het niet goed ging. Of een E-learning laten ontwikkelen met praktijkgevallen rond samenwerking met andere diensten. Ook afstemming met andere gemeenten is hier van belang, soms horen kinderen in een andere gemeente 'thuis' en willen ze daar na hun achttiende verjaardag ook best naar terug.		
96.	Voor de afstemming met Wonen in 4.6 is een formulering gekozen, waarbij de procesmanager MPG een rol krijgt, ook als het niet om MPG-gezin gaat. Dat betekent dat voor die gezinnen waarbij alleen de woonsituatie de juiste jeugdhulp in de weg staat, het MPG-team nog wel een slag moet maken. Ook hier ligt de uiteindelijke beslissing bij het college en moeten daar dus buiten de verordening om afspraken over worden gemaakt.	De rol van de procesmanager is in principe niet anders gedacht dan nu praktijk.	--
97.	In de vorige verordening was een klachtenregeling opgenomen. Dat is niet meer nodig, de algemene klachtenregeling van Amsterdam geldt. Dat neemt niet weg dat het me zeer praktisch lijkt als er wel een algemeen (digitaal) loket komt waar zowel jeugdigen en hun ouders als hulpverleners terecht kunnen met hun vragen en/of klachten (een vraag is nl. snel een klacht als men het antwoord niet simpel kan vinden). In de praktijk word ik regelmatig benaderd door generalisten van Samen Doen of door medewerkers van GI's die vastlopen in de regelgeving. Die zouden door een 'helpdesk Jeugd Amsterdam' o.i.d. zeer geholpen zijn.	Dit is een goed suggestie en wordt onderzocht.	--
98.	In de praktijk zien m.n. ouders de medewerkers van het OKT die hen ondersteunen niet als onafhankelijke cliëntondersteuners, maar als onderdeel van diezelfde gemeente die de beschikkingen afgeeft. Is daar oplossing voor te verzinnen? Bijvoorbeeld door in voorkomende gevallen te verwijzen naar Cliëntenbelang? Naar ik begrijp voorziet de Wmo in cliëntondersteuning als algemene voorziening voor het Sociaal Domein als geheel, dus ook voor de Jeugdwet. Onder meer	Zie reactie 19.	--

Nr.	Inspraakreactie	Reactie college	Wijziging verordeningstekst
	Clëntenbelang biedt deze ondersteuning aan ouders/verzorgers die met jeugdhulp te maken hebben. Er zou een verwijzing in de verordening kunnen komen naar de Wmo op basis waarvan men ook cliëntondersteuning bij jeugdhulp kan krijgen.		